

MATERIALS DELS TALLERS DE L'ASSIGNATURA LLENGUATGE I COMUNICACIÓ

Gilboy, E.; Martínez, M.; Cortès, M. i Sanz, M. (2014)

Índex

Taller 1. Guia per l'elaboració d'un projecte de treball	1
1. Definir un problema i redactar els objectius del treball	1
Apartat 1 del projecte de treball	3
2. Determinar la metodologia	3
Apartat 2 del projecte de treball	3
3. Planificació	4
Apartat 3 del projecte de treball	4
Annex 1. Projecte de treball	4
Annex 2: Guia de qualificació del projecte	5
Taller 2. Guia per redactar un treball en l'àmbit de la Psicologia	6
1. Pautes per un treball empíric (estudi experimental, observacional o d'un cas)	6
Títol	6
Resum	6
Introducció	7
Mètode	7
Resultats	8
Discussió i conclusions	9
Referències bibliogràfiques	9
2. Pautes per un treball expositiu o argumentatiu (assaig, revisió de l'estat de la qüestió)	9
Títol	9
Resum	10
Introducció en un treball expositiu o argumentatiu	10
El cos d'un treball expositiu o argumentatiu	10
Conclusions	11
Referències bibliogràfiques	11
Referències bibliogràfiques utilitzades (taller 2)	11

Annex 3. Guia de qualificació dels treballs 2014-15	12
MACROESTRUCTURA DEL TEXT (treball empíric).....	12
MACROESTRUCTURA DEL TEXT (treball expositiu o argumentatiu)	13
REDACCIÓ	15
ASPECTES FORMALS	15
Taller 3. Guia per a la preparació d'una presentació oral	16
Fase 1. PLANIFICACIÓ	16
1.1 QUÈ - contingut	16
1.2. A QUI? – anàlisi de l'audiència	18
1.3. COM? – tria dels mitjans per fer la presentació.....	18
Fase 2. REALITZACIÓ.....	19
2.1. Missatge	19
2.2. Disseny gràfic.....	20
2.3. L'exposició	23
Fase 3. AVALUACIÓ	25
3.1. Per què	25
3.2. COM.....	26
3.3. Què avaluar	26
Referències bibliogràfiques.....	27
Annex 4. Plantilla storyboard (adaptada d'Atkinson, 2005)	28
Annex 5. Exemple de disseny de diferents tipus de diapositives.....	29
Annex 6. Guia de qualificació de les presentacions 2014-15.....	32
ANNEXOS 7, 8 i 9. Presentacions dels tallers	33

Taller 1. Guia per l'elaboració d'un projecte de treball

En aquesta guia us donem unes pautes per redactar el projecte de treball.

Els treballs poden ser tant empírics (experimentals, observacionals, estudi de cas) com expositius i/o argumentatius (revisió de l'estat de la qüestió, assaig). Un treball empíric contribueix a la generació de coneixement amb dades noves obtingudes amb una metodologia rigorosa i reproduïble; en canvi, un treball expositiu i/o argumentatiu pot tenir diversos objectius com ara donar compte de l'estat de la qüestió en un àrea determinada per identificar els avenços o les contradiccions, així com convèncer al lector d'una tesi donant raons ben argumentades per defensar-la.

Aquesta guia està organitzada de la següent manera: primer llegireu recomanacions generals i a continuació trobareu el contingut que heu de fer constar en cadascun dels apartats del projecte de treball.

En l'annex 1, teniu el full que heu d'omplir amb el projecte de treball del grup i que s'ha de lliurar a través de la tasca "Lliurament del projecte" abans del **16 d'octubre a les 21:00**.

Al final de la guia trobareu el criteri que s'utilitzaran per qualificar el projecte (vegeu annex 2).

QUÈ

1. Definir un problema i redactar els objectius del treball

La definició d'un problema i la redacció dels objectius del projecte suposa un 70% de la feina a fer; acotar una problemàtica, definir uns objectius i, finalment, redactar una hipòtesi o una tesi a defensar; aquesta, és la part més creativa i alhora més difícil de la feina. La diferència entre un bon treball i un mal treball es fa palesa en aquesta fase del procés.

Us pot ajudar en la selecció del problema que us pregunteu per què és interessant abordar-lo i per a qui seria interessant. Si ho feu obtindreu un triple benefici: estareu més motivats, evitareu fer treballs excessivament descriptius, i haureu determinat a quina audiència us adreceu.

El primer pas és fer-se una idea general sobre el tema donat que és impossible fer aquest procés en el buit. En aquesta fase cal cercar bibliografia de caire generalista sobre la problemàtica. No és el moment d'aprofundir sinó d'explorar. Nosaltres us proporcionem una o dues lectures bastant generals que inclouen moltes respostes i que permeten fer-se moltes preguntes. Aquestes lectures facilitaran delimitar el problema.

Us recomanem que redacteu els problemes en forma de pregunta, per exemple:

- **Bilingüisme:** Hi ha alguna relació entre el bilingüisme i la cognició?
- **Esquizofrènia:** Què causa el llenguatge esquizofrènic segons la literatura més actual?
- **Argumentació:** Quines estratègies discursives utilitzen els polítics en els seus discursos?
- **Publicitat:** Quines variables influeixen en el record d'un anunci per part de l'audiència?

El segon pas és el de redactar els objectius del treball. La seva funció és la de dirigir la vostra recerca, per això els objectius han de ser concrets, han d'estar redactats amb claredat i han de ser assolibles. Si no són concrets i clars, us costarà determinar quina informació us cal; en canvi, si ho són, sabreu quina informació us cal recollir i com l'heu de recollir. En el cas de treballs empírics serà més difícil determinar quina és la millor metodologia a emprar; i, en el cas de treballs expositius, us costarà delimitar la bibliografia a revisar o els arguments a redactar.

Els objectius és millor redactar-los en forma d'acció, doncs així ja prefigurem què ens caldrà fer per assolir-los.

En els treballs empírics quan formulem els objectius habitualment relacionarem dos o més variables. Per exemple: A (bilingüisme) està relacionada amb B (cognició)? En quin sentit estan relacionats A (bilingüisme) i B (cognició)? Només es relacionen A (bilingüisme) i B (cognició) en determinades condicions C (modalitat de bilingüisme) i D (modalitat d'escolarització)?

Us oferim a continuació alguns exemples de redacció d'objectius:

Bilingüisme: Explorar si el bilingüisme afecta la recuperació d'informació en memòria.

Esquizofrènia: Analitzar i comparar les teories formulades en els darrers cinquanta anys sobre les causes possibles del llenguatge esquizofrènic.

A més a més, quan un objectiu general contempla diverses variables, es poden redactar objectius específics. Per exemple, en un estudi sobre bilingüisme:

Objectiu general: Explorar la relació entre bilingüisme i rendiment en proves de creativitat

Objectius específics:

- Esbrinar les diferències entre bilingües i monolingües en les puntuacions de flexibilitat, originalitat, fluïdesa i elaboració obtingudes en proves estandarditzades de creativitat.
- Esbrinar les diferències entre bilingües, en funció del tipus de bilingüisme (simultani o seqüencial), en les puntuacions de flexibilitat, originalitat, fluïdesa i elaboració obtingudes en proves estandarditzades de creativitat.

Per aquells de vosaltres que feu un treball empíric, el següent pas seria redactar la **hipòtesi**. Si recordeu, les hipòtesis són afirmacions sobre la relació entre variables subjectes a contrastació empírica i poden ser direccionals (A causa B) o no direccionals (A està relacionat amb B).

Bilingüisme:

Moltes vegades es pot concretar en forma d'implicació lògica usant "Si..., llavors...". Per exemple: "Si el bilingüisme incideix de manera positiva en els processos creatius, llavors el grup de participants bilingües obtindrà millors puntuacions en una tasca de creativitat que el grup de participants monolingües"

O també es pot fer una predicció: "Els bilingües emetran més paraules per minut en una tasca de fluïdesa verbal que els monolingües".

Si feu un treball expositiu haureu de redactar una tesi, una afirmació, que defensareu en el cos del text.

Esquizofrènia: Comprendre les diferents teories sobre les causes de les distorsions en el llenguatge esquizofrènic ens serà d'ajuda en l'abordatge terapèutic d'aquest pacients.

Redactar una hipòtesis o una tesi no és simple, entre el plantejament de l'objectiu i la redacció de la hipòtesi o de la tesi cal fer un treball important de lectura i comprensió.

Apartat 1 del projecte de treball

Què cal fer?

En aquest apartat heu de fer constar el següent:

- a) Breu exposició, d'un paràgraf com a molt, de les conclusions a les que heu arribat sobre la temàtica general en la que s'inserirà el vostre treball a partir de la lectura obligatòria que us ha estat assignada.
- b) Quin és l'objectiu del vostre treball.
- c) Quina és la hipòtesi o quina és la tesi del vostre treball.
- d) Llistat de referències que heu consultat —o consultareu— per donar resposta a aquesta pregunta.

2. Determinar la metodologia

COM

Cada grup s'haurà formulat una pregunta diferent i, per tant, per donar-hi resposta la metodologia a utilitzar serà, també, diferent.

Els estudis poden ser tant qualitatius com quantitatius. És possible que alguns grups facin l'estudi d'un cas (real a ser possible i, si no, extret de fonts documentals) o entrevistes i qüestionaris; alguns altres faran un estudi observacional, o bé un estudi experimental comparant dos grups. Finalment, hi haurà altres grups que faran simulacions o role-playing per exemplificar els continguts de la seva exposició (per exemple, un procediment d'entrenament d'habilitats comunicatives). **El més important és que la metodologia sigui coherent amb els objectius del treball.**

La casuística és molt variada, però tenint en compte que ja heu passat per "Tècniques de recerca", "Estadística" i "Dissenys de recerca" disposeu de les competències necessàries per determinar quina metodologia de recollida de dades és la més adient, i com tractareu les dades que recollireu.

Apartat 2 del projecte de treball

Què cal fer?

- Explicar quina metodologia fareu servir. Si s'escau, subjectes o participants, instruments, disseny i anàlisi de dades previst.

3. Planificació

Un element important a l'hora de fer un treball és la planificació de tasques en funció dels participants i del temps disponible. La planificació —entesa com disponibilitat de recursos humans, temporals o econòmics— pot ajudar-nos a reorientar la metodologia o els objectius del treball.

Apartat 3 del projecte de treball

Què cal fer?

a) Fer constar les eines informàtiques que utilitzareu els membres del grup per contactar i per redactar el treball. Per treballar en grup és important consensuar i fer públiques les eines informàtiques que s'utilitzaran. Poden ser útils: SMS, WhatsApp, Telegram, Facebook, Goggle+ i el correu electrònic per contactar i concertar reunions, i OpenOffice, Microsoft Office i Google Drive per redactar el treball. Consensueu també si utilitzareu un gestor de referències bibliogràfiques com Mendeley o utilitzareu algun espai al núvol per compartir documents com el fòrum de treball dirigit de l'assignatura o Dropbox. [Deixeu constància de les eines informàtiques que utilitzareu en el projecte del treball.](#)

b) Distribució de la feina entre els membres del grup. Com s'ha comentat a classe no és tracta d'un simple repartiment d'apartats, penseu-vos bé que farà cadascú de vosaltres i com pot contribuir a fer un bon treball. [Expliqueu la distribució de la feina en el projecte de treball.](#)

c) Calendari del treball en equip. Heu d'intentar mesurar bé el temps, en un treball empíric la recollida i anàlisi de dades pot portar un feina considerable. [Afegiu un cronograma amb la planificació de les diferents tasques per completar el treball.](#)

Annex 1. Projecte de treball

Nom del grup:

Integrants del grup:

APARTAT 1: Objectius (Què voleu estudiar?)

- Breu exposició, d'un paràgraf com a molt, de les conclusions a les que heu arribat sobre la temàtica general en la que s'inserirà el vostre treball a partir de la lectura obligatòria que us ha estat assignada.
- Quin és l'objectiu del vostre treball.
- Quina és la hipòtesi o quina és la tesi del vostre treball.
- Llistat de referències que heu consultat —o consultareu— per donar resposta a aquesta pregunta.

APARTAT 2: Metodologia (Com ho estudiareu?)

- Explicar quina metodologia fareu servir. Si escau, subjectes, instruments, disseny i anàlisi de dades previst.

APARTAT 3: Planificació (Qui farà què, com i quan?)

- a) Fer constar les eines informàtiques que utilitzareu els membres del grup per contactar i per redactar el treball.
- b) Distribució de la feina entre els membres del grup.
- c) Calendari del treball en equip.

Annex 2: Guia de qualificació del projecte

- Claredat en la definició del problema i del context en que s'insereix
- Claredat de l'objectiu i pertinença de les hipòtesis/tesis que se'n deriven
- Adequació de la metodologia escollida per desenvolupar els objectius del treball
- Planificació clara i realista de la feina a realitzar
- Pertinença i qualitat de la cerca bibliogràfica realitzada

Taller 2. Guia per redactar un treball en l'àmbit de la Psicologia

En aquest document donem pautes per organitzar la informació en funció del tipus de treball que es realitza (empíric o expositiu/argumentatiu). Parlem dels diferents apartats i de quina informació ha d'incloure cada apartat.

Cal complementar aquest text amb el que citem a continuació, especialment pel que fa al segon i tercer apartat, on els autors expliquen com l'autor s'ha de fer visible i com fer un ús correcte de les citacions que vagi més enllà dels aspectes formals.

- Castelló, M., Bañales, G., Iñesta, A. & Vega, N. (2009-2010). Orientacions per escriure el projecte de recerca. Psicologia. Recuperat de http://site.blanquerna.url.edu/lest/wp-content/uploads/2013/04/Wr_manual_cat.pdf

Per revisar les normes de citació teniu disponible a la biblioteca:

- APA (2010). *Manual de publicaciones de la American Psychological Association*. Mèxic: Manual Moderno. Capítol 6

Al final del document trobareu la guia de qualificació del treball escrit (vegeu annex 3).

1. Pautes per un treball empíric (estudi experimental, observacional o d'un cas)

Títol

Sol contenir una primera part amb el tema principal que defineix el treball i una segona part després d'un punt i seguit o dos punts amb els detalls del treball empíric i/o del problema específic estudiat.

El títol ha d'informar d'allò que parlarem en el text, utilitzant mots consensuats (què serveixin de referència al lector) dins l'àrea científica que treballem. Eviteu incloure paraules com: "un estudi ...", "una revisió" i d'altres de l'estil.

Es recomana una extensió d'unes 12 paraules.

Resum

Objectiu: donar una panoràmica general de l'article al possible lector.

El resum sol tenir entre 150 i 200 paraules, i és una part molt important de l'article. Penseu que quan un investigador fa una cerca dependrà de la valoració que faci del resum que segueixi amb la resta de l'article. Cal ser breu, precís i clar.

Què cal fer?

- Presentar el tema i descriure el problema escollit: Què?

- Descriure la metodologia utilitzada per resoldre'l: Com?
- Presentar els resultats i les conclusions.

Introducció

Objectiu: situar el lector en un context teòric determinat, que compregui la proposta/pregunta de l'estudi i també la seva rellevància.

Què cal fer?

- Primer, establir el panorama en el que s'insereix el treball que es presenta. Es pot fer o bé mencionant la importància del tema, o també presentant afirmacions de caire general sobre la qüestió i, sempre, revisant els articles prèviament publicats. Pel que fa a la revisió bibliogràfica, atès que la introducció situa el treball en un context cal ser molt curós en la selecció i presentació dels treballs anteriors. Cal incloure aquelles referències que siguin necessàries per entendre els antecedents del tema, és a dir, el punt des de on parteix l'autor del treball, i totes les necessàries —i només les necessàries— per comprendre la pertinència de l'estudi.
- A continuació, presentar la proposta/pregunta que justifica l'estudi. Pot ser que els autors vulguin omplir un buit que han detectat a la literatura prèviament revisada, o fer-se una pregunta, o bé contradir alguna dada de les presentades o pel contrari abundar en una tradició determinada, o bé presentar un cas que exemplifiqui la teoria abans exposada o doni solució a un problema.
- Finalment presentar els objectius del treball o bé l'estudi pròpiament. En aquest punt també es poden avançar les hipòtesis del treball, i si es creu convenient mencionar algunes particularitats de les metodologies emprades, o del cas a exposar.
- (Opcional) Proporcionar una visió general dels apartats que conformen el treball.

Mètode

Objectiu: permetre que el lector pugui replicar exactament les condicions de l'estudi, i que pugui avaluar la qualitat de les dades obtingudes en relació a la hipòtesi plantejada i a les conclusions que se n'extreguin.

Què cal fer?

- Aquest apartat està força pautat pels articles empírics. No oblideu però que l'heu d'adaptar a les característiques particulars del vostre estudi tenint en compte els objectius del mateix.
 - Participants:
 - S'ha d'informar de la grandària de la mostra i s'ha de descriure la seva composició; és a dir, mencionar totes les característiques pertinents per l'estudi, per exemple l'edat, el grup social o el gènere.
 - També cal informar dels criteris d'elecció dels participants i/o dels mètode de selecció de la mostra. Si la grandària de la mostra final difereix de la inicial s'han d'explicar els criteris d'inclusió o d'exclusió dels participants.

- Mencionar que es compleixen els estàndards ètics i si els participants eren voluntaris o van rebre gratificació.
- o Procediment:
 - S'ha de descriure el disseny de la recerca (manipulació de variables vs. observació natural) i el tipus de disseny (experimental a l'atzar, quasi-experimental o altres).
 - S'han de descriure totes les mesures preses.
 - Cal descriure el mètode de recollida de dades i les mesures preses per assegurar la qualitat de les mateixes; per exemple, si es un experiment cal informar sobre processos d'aleatorització dels estímuls o contrabalanceig del material, si és una observació de l'entrenament i fiabilitat de les persones que recullen les dades.
 - Si és pertinent, descriure el material utilitzat en la recollida de dades. A vegades es descriuen els estímuls i el material de recollida de dades en un apartat a banda.

Resultats

Objectiu: proporcionar evidències amb les dades recollides.

El lector ha de poder valorar el tractament que se li ha donat a les dades.

Què cal fer?

- Descriure els resultats obtinguts de la manera més transparent possible, això vol dir, entre altres coses, mencionar les proves estadístiques aplicades. El llenguatge emprat en aquest apartat sol ser força convencional en Psicologia (consulteu el *Manual de publicaciones de la American Psychological Association*).
- Fer un bon ús de taules i/o gràfics. Les taules i gràfics formen part de l'evidència que es presenta i no són redundants respecte del text sinó complementaris, per tant, caldrà incloure pautes que ajudin al lector en la interpretació de les mateixes.
- Per exemple, «Com es pot observar a la Taula 1, el grup tractament va ser significativament més ràpid que el grup control ($t_{(23)}=6.8, p<.0001$)».
 - o En aquesta frase es descriu els dos grups a comparar (tractament vs. control), també es descriu quina va ser la direcció del resultat («eren més ràpids») i es presenten, seguint el format APA, els resultats de la prova estadística que en el cas que ens ocupa és una t-student ($t_{(23)}=6.8, p<.0001$).
 - o La frase ens remet a una taula per avaluar la magnitud de les diferències entre el grup tractament i el grup control. Podem observar com les taules i el text són complementaris.
- Totes les taules, gràfiques i figures han d'anar amb un títol que indiqui el número i informació concreta sobre el que s'inclou en aquestes. Seguint l'exemple anterior: Taula 1. Mitjanes del temps d'execució de la tasca en funció del grup (tractament vs control).

Discussió i conclusions

Objectiu: donar resposta al plantejament/pregunta amb l'evidència obtinguda; quina resposta podem donar a partir de les nostres dades?

Què cal fer?

- Procedir a donar resposta només a partir dels resultats descrits en l'apartat corresponent. Si no han estat descrits no s'hi poden incloure.
- Explicar com es relacionen els nostres resultats amb els estudis que s'han presentat prèviament; són contradictoris? Són congruents? Per què? Òbviament els estudis amb els que confrontem els resultats han d'haver estat descrits prèviament a la introducció.
- Mencionar limitacions de l'estudi i/o possibles formes de continuar.
- Presentar les implicacions de l'estudi, per exemple, per l'àmbit de la recerca on s'inscriu l'estudi, o bé les seves possibles aplicacions pràctiques.
- Reprenent l'exemple anterior, forma part de la discussió interpretar els resultats i fer afirmacions com la següent «El fet que el grup tractament fos més ràpid es degut a que disposaven d'una capacitat de memòria a curt termini superior que els facilitava la resolució de la tasca. Aquests resultats, doncs, mostren que l'amplitud de memòria a curt termini és una variable a tenir en compte en la resolució de problemes matemàtics. »

Referències bibliogràfiques

Objectiu: Llistar els articles citats en el text, i només els citats en el text.

Les referències bibliogràfiques són una part important de l'article. Sovint, abans de llegir un article sencer l'investigador llegeix primer el resum i després mira el llistat de referències; d'aquesta manera obté una primera impressió del marc conceptual dels autors.

Què cal fer?

- Incloure totes les referències citades en el text, i només les citades.
- Assegurar que el format s'ajusti a les normes APA (American Psychological Association).

2. Pautes per un treball expositiu o argumentatiu (assaig, revisió de l'estat de la qüestió)

Títol

El títol dels articles de tipus expositiu i/o argumentatiu sol ser força descriptiu del contingut i poden incloure paraules com "una revisió ...".

El títol ha d'informar d'allò que parlarem en el text, utilitzant mots consensuats (què serveixin de referència al lector) dins l'àrea científica que treballem.

Es recomana una extensió d'unes 12 paraules.

Resum

Objectiu: donar una panoràmica general de l'article al possible lector.

El resum sol tenir entre 150 i 200 paraules, i és una part molt important de l'article. Penseu que quan un investigador fa una cerca dependrà de la valoració que faci del resum que segueixi amb la resta de l'article. Cal ser breu, precís i clar.

Què cal fer?

- Presentar el tema escollit.
- Presentar la tesi que vol defensar l'estudi o la pregunta que vol respondre.
- Avançar les conclusions.

Introducció en un TREBALL EXPOSITIU O ARGUMENTATIU

Un dels objectius d'un treball expositiu sol ser el de presentar l'estat de la qüestió al lector, en un treball argumentatiu és defensar una tesi. La part més substantiva del treball serà el cos de la monografia on es presentaran els estudis revisats per donar-los a conèixer o per sustentar una tesi.

Què cal fer?

- Presentar el tema i justificar la seva importància. De quin tema es tracta i per què és important abordar-lo?
- Formular una pregunta concreta a la que el treball respondrà, o bé definir clarament quina és la tesi que es vol defensar.
- Presentar les diferents fonts d'informació seleccionades i justificar el criteri d'inclusió. El cos del treball serà on s'analitzarà la bibliografia seleccionada, i on es presentaran les dades que donen resposta a la pregunta o els arguments que donen suport a la postura o afirmació a defensar.
- Avançar la resposta a la pregunta o a la tesi a defensar.
- Proporcionar una visió general dels apartats que conformen el treball.

El cos d'un treball expositiu o argumentatiu

Les revisions de literatura solen ser alhora descriptives —expliquen estudis empírics— i integradores —identifiquen els temes treballats, les conclusions generals i sintetitzen punts claus—. El cos del treball admet ordres expositius diversos: cronològic, temàtic o metodològic. Una revisió bibliogràfica només és interessant si serveix per a que el lector es faci una composició d'una determinada àrea, si la revisió consisteix a una successió de resums d'estudis sense fer-hi cap més aportació aleshores no té cap interès.

Què cal fer?

- Fer una selecció de la informació el més exhaustiva possible —articles teòrics o estudis empírics— atenent sempre a la seva rellevància pel problema que ens ocupa.

- Sintetitzar informació i presentar-la d'una manera ordenada i personal. En funció de la complexitat del tema caldrà organitzar l'exposició en temes principals i subtemes.
- Identificar les relacions —similituds, diferències, contradiccions— entre les diferents teories o estudis empírics revisats.
- Si s'ha plantejat una tesi a la introducció cal donar raons, és a dir, explicitar els arguments que donen suport a la tesi dels autors, generalment, recolzant-se en la bibliografia consultada.

Conclusions

L'objectiu és el de tancar el treball.

Què cal fer?

- Cal sintetitzar de nou la pregunta plantejada o la tesi a defensar i la resposta donada en el cos de la monografia. S'ha de ser concís.
- És convenient mencionar les limitacions del treball.
- Presentar les implicacions del treball o noves qüestions que es puguin plantejar.

Referències bibliogràfiques

Objectiu: Llistar els articles citats en el text, i només els citats en el text.

Les referències bibliogràfiques són una part important de l'article. Sovint, abans de llegir un article sencer l'investigador llegeix primer el resum i després mira el llistat de referències, d'aquesta manera obté una primera impressió del marc conceptual dels autors.

Què cal fer?

- Incloure totes les referències citades en el text, i només les citades.
- Assegurar que el format s'ajusti a les normes APA (American Psychological Association).

Referències bibliogràfiques utilitzades (taller 2)

APA (2009). *Publication Manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, DC: American Psychological Association. Adaptació al castellà: APA (2010). *Manual de publicaciones de la American Psychological Association*. Mèxico: Manual Moderno.

Carlino, P. (2005). *Escribir, leer y aprender en la universidad. Una introducción a la alfabetización académica*. Buenos Aires: Fondo de Cultura Académica.

Castelló, M. (2009). Aprender a escribir textos académicos: ¿Copistas, escribas, compiladores o escritores? En J. I. Pozo y M. del P. Pérez Echevarria (Eds.) *Psicología del aprendizaje universitario: La formación en competencias* (120-133). Ed. Morata: Madrid

Castelló, M., Bañales, G., Iñesta, A. & Vega, N. (2009-2010). Orientacions per escriure el projecte de recerca. Psicologia. Recuperat de http://site.blanquerna.url.edu/lest/wp-content/uploads/2013/04/Wr_manual_cat.pdf

Khoo, Crisothpher S.G.; Na, J.Ch. & Jaidka, K. (2011). Analysis of the macro-level discourse structure of literature reviews. *Online Information Review*, 35 (2), 255-271.

Rivera-Camino, J. (2001). *Cómo escribir y publicar una tesis doctoral*. Madrid: ESIC.

Sancho, J. (2014). *Com escriure i presentar el millor treball acadèmic. Guia pràctica per a estudiants i professors*. Vic: Eumo Editorial.

Swales, J. (2004). *Research genres. Exploration and applications*. Cambridge: Cambridge University Press.

Tolchinsky, L. (Ed.) (2013). *La escritura académica a través de las disciplinas*. Barcelona: Octaedro.

Torraco, R.J. (2005). Writing integrative literature reviews: guidelines and examples. *Human Resource Development Review*, 4 (4), 356-67.

Annex 3. Guia de qualificació dels treballs 2014-15

Exclusivament per als treballs empírics (estudis observacionals, estudis experimentals, estudis correlacionals, casos clínics)

MACROESTRUCTURA DEL TEXT

Títol informatiu

- El títol informa clarament del contingut del treball.

Resum sintètic i clar

- El resum és sintètic i s'hi exposen clarament els objectius, la metodologia i les conclusions.

Introducció teòrica:

Coherència discursiva en la introducció

- A la introducció se segueix una estructura discursiva ordenada amb la introducció del tòpic (establir el territori), l'exposició del cos teòric (establir el nínxol) i el plantejament dels objectius (ocupar el nínxol).

Comprensió dels conceptes

- Es mostra una bona comprensió dels conceptes exposats.

Pertinença dels conceptes

- Els conceptes exposats són pertinents en relació a l'objectiu del treball.

Claredat dels objectius

- Els objectius són concrets, estan clarament formulats i són assolibles.

Construcció d'un text propi

- Exposició de les idees distingint la veu pròpia de la dels altres autors i fent un ús estratègic de les citacions. Les citacions segueixen la normativa APA.

Formulació de les hipòtesis

- Les hipòtesis estan ben formulades en funció dels objectius i del tipus de treball.

Mètode

Descripció apropiada del mètode

- La mostra de participants i el procediment s'han descrit exhaustivament i amb precisió.

Resultats, discussió i conclusions

Presentació correcta dels resultats

- Els resultats es presenten ordenats d'acord amb la hipòtesi plantejada i s'expliquen amb el suport de gràfics i/o taules no redundants entre elles. Se segueix la normativa APA en la presentació dels resultats.

Discussió apropiada dels resultats i adequació de la conclusió pel que fa a la Introducció

- S'hi inclou informació contextual (recapitulació de l'objectiu principal o la hipòtesi)
- S'enumeren els resultats ordenats de més destacats o clars a menys. S'adreça explícitament la congruència / incongruència dels resultats pel que fa a la hipòtesi.
- S'avancen possibles explicacions en cas que no es compleixi la hipòtesi. Es fa referència a estudis anteriors presentats a la Introducció per comparar resultats o donar-hi suport.
- S'expliciten les limitacions de la pròpia investigació i/o possibles formes de continuar. Es presenten les implicacions de l'estudi.

Exclusivament per als treballs teòrics (expositius i/o argumentatius)

MACROESTRUCTURA DEL TEXT

Títol informatiu

- El títol informa clarament del contingut del treball. El títol és prou descriptiu.

Resum sintètic i clar

- El resum és sintètic i s'hi presenta el tema, la tesi o la pregunta que es vol respondre i s'avancen les conclusions.

Introducció i cos del treball

Coherència en la introducció

A la Introducció se segueix una estructura discursiva ordenada amb la introducció del tòpic (establir el territori), l'exposició del cos teòric (establir el nínxol) i el plantejament dels objectius (ocupar el nínxol).

Claredat de la pregunta o de la tesi a defensar

- La pregunta és concreta i està clarament formulada, i és possible donar-hi resposta.
- La tesi està ben formulada.

Comprensió dels conceptes

- Es mostra una bona comprensió dels conceptes exposats.

Pertinença dels conceptes

- Els conceptes exposats són pertinents en relació a l'objectiu del treball.

Síntesi de la informació

- La informació se sintetitza i es presenta d'una manera personal i ordenada (conceptualment o cronològicament).

Confrontació de la informació

- Es comparen els diferents conceptes a partir de les diverses teories o estudis empírics revisats; es busquen similituds, diferències o contradiccions entre ells.

Exhaustivitat en la cerca d'informació

- La cerca ha estat exhaustiva.

Construcció d'un text propi

- S'exposen les idees distingint la veu pròpia de la d'altres autors i es fa un ús estratègic de les citacions. Les citacions segueixen la normativa APA.

Conclusions

Adequació de la conclusió pel que fa al objectius del treball

- Es recapitula la pregunta principal, o la tesi a defensar, i la resposta donada al cos de la monografia. S'expliciten les limitacions de la pròpia investigació i/o possibles formes de continuar. Es presenten les implicacions de l'estudi.

REDACCIÓ

Uniformitat en el redactat

- L'estil de redacció no és uniforme.
- L'estil de redacció no és del tot uniforme
- L'estil de redacció és força uniforme.

Cohesió

- En el treball, hi ha cohesió entre els paràgrafs i entre les frases d'un paràgraf.

Ús de la sintaxi

- En el treball s'utilitza una sintaxi clara i directa.

Ús del lèxic

- S'ha utilitzat un lèxic precís, incloent-hi els termes tècnics necessaris.

ASPECTES FORMALS

S'han respectat els requeriments formals (especialment el nombre de pàgines i la citació correcta de les fonts en l'apartat de referències bibliogràfiques).

Taller 3. Guia per a la preparació d'una presentació oral

En aquest document s'expliquen els aspectes bàsics per preparar una presentació oral. Potser l'aspecte més destacable és que preparar una presentació oral requereix temps de planificació. Després ja es podrà preparar el material de suport i la presentació pròpiament dita. D'altra banda, un cop feta la presentació, és important fer-ne una valoració per tal de poder millorar en el futur aquells aspectes que no s'han realitzat correctament.

Aquest text es pot complementar amb les lectures es referencien al final, així com amb els diversos recursos web que se citen al llarg del document.

Al final del document trobareu la guia de qualificació de la presentació oral (vegeu annex 6).

Fase 1. PLANIFICACIÓ

En aquesta fase hem d'analitzar i decidir tres aspectes: **què** volem explicar, **a qui** ho volem explicar i **com** ho farem (quins mitjans utilitzarem per tal de ser entesos en funció del públic i el context).

1.1 QUÈ - contingut

➔ TEMA

Escollir de què parlarem. Buscar la informació pertinent per tal de fonamentar el tema.

En aquest cas, la tasca ja la teniu feta, atès que les presentacions orals se solen preparar a partir d'un treball escrit prèviament.

➔ OBJECTIU

Una presentació oral no és un resum d'un treball. Tot i tenir el treball com a base de la presentació, cal triar molt bé què és el més rellevant i què és exactament el que volem transmetre. Partirem de la reflexió **Quin és l'objectiu de la presentació?** Quan haguem definit **quina és la nostra intenció comunicativa**, **quina és** la finalitat de la presentació, podem posar fil a l'agulla i començar a dissenyar-la.

Lane (1987, citat per Robles, 2003) considera que hi ha bàsicament 3 tipus de finalitats:

- **Informar:** transmetre coneixements mantenint l'interès, facilitant la comprensió i afavorint la possibilitat de retenció. *Per exemple, una classe magistral o la presentació d'un treball científic.*
- **Persuadir:** modificar creences i opinions, moure a l'acció, influir o canviar conductes dels receptors. *Per exemple, un míting polític, la presentació d'una campanya d'una empresa.*
- **Distreure:** entretenir, fer passar una estona agradable a l'audiència. *Per exemple, el discurs d'acceptació d'un premi o d'un homenatge.*

És probable que us adoneu que les categories no són del tot excloents, ja que, a la vegada que informem, també podem intentar persuadir. Per exemple, esgrimint arguments a favor d'una teoria o d'una altra. També podem utilitzar recursos que habitualment s'utilitzen en discursos que tenen la finalitat de distreure, com ara afegir una anècdota personal o un acudit per tal de mantenir l'atenció del públic.

Mireu aquest orador, [Ken Robinson en TED 2006](#): Fixeu-vos en l'ús de l'humor com una forma d'atrapar a l'audiència però sense perdre en cap moment el fil conductor de la conferència i com va resumint els conceptes bàsics en diferent moments de la conferència. És un bon exemple d'un discurs coherent i organitzat alhora que molt amè.

➔ MISSATGE

El missatge és l'eix central de tot el discurs, el resum de la teva presentació en una línia, allò que t'agradaria que l'audiència recordés el dia següent. Vist des d'un punt de vista persuasiu, pot ser l'ham per enganxar a l'audiència, per despertar l'interès pel que voleu explicar. Fuente y Vega (2011; p.24) ho expliquen molt clarament d'aquesta manera: *Piensa en el mensaje como si fuera la frase que resume una película, y que le contarías a un amigo si te pregunta eso tan típico de "¿De qué va?"*. Aquest ha de ser el missatge inicial, aquell que anirem desenvolupant al llarg de la presentació i el que en recordarem al final.

➔ HISTÒRIA

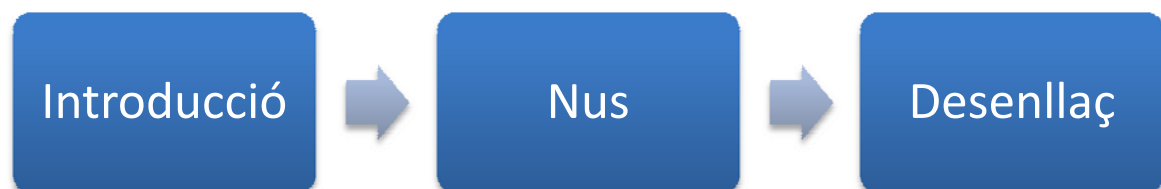
La història és l'estructura de la presentació. Consisteix a organitzar el contingut de tal manera que l'audiència pugui entendre i recordar més fàcilment el missatge central.

Recordeu que:

IDEA

Les persones recorden millor les històries que els elements aïllats.

El que tenen de comú les històries, si més no en la cultura occidental, és una estructura que conté 3 parts:

La finalitat de **la Introducció** és orientar l'auditori sobre el tema i objectiu de la presentació. Per tant, hem de captar l'atenció del públic, despertar el seu interès i conduir-lo cap al contingut del discurs. Podem fer servir diversos recursos: fer una pregunta al públic, donar-los una frase que els faci pensar, demanar que facin una activitat... Aquestes estratègies ens ajuden a connectar-hi. Així doncs,

en la introducció, ens presentarem, centrarem el tema i concretarem el missatge central, procurant en tot moment trobar els mitjans per captar l'atenció de l'audiència.

En **el nus o cos de la presentació** desenvoluparem el tema de forma coherent, planificant-lo en funció de l'objectiu, el context, el temps que dura la presentació i l'audiència. Suposem que presentem un treball experimental, el cos ha de constar de les següents parts: estat de la qüestió (introducció o antecedents) → mètode → resultats i discussió.

El **desenllaç** és tant important com la introducció. Si la introducció té la funció de despertar l'interès, la darrera implica fer un bon tancament i reforçar el missatge. Podem fer un breu resum de les conclusions, obrir un torn de paraules per fer preguntes... Fem el que fem, hem de preparar una frase final que indiqui el tancament, més enllà d'agrair l'atenció.

1.2. A QUI? – anàlisi de l'audiència

Com ja sabeu, un aspecte important per tal que la comunicació tingui èxit és adaptar-nos al nostre interlocutor i al context. Això no és diferent en una presentació oral, per bé que en aquest cas no tenim un sol interlocutor o receptor si no un grup més o menys nombrós i més o menys homogeni.

Podeu imaginar diferents situacions: no és el mateix explicar un treball als vostres companys de curs, que presentar el TFG a un tribunal de professors, que fer una xerrada a un casal d'avis o adolescents d'un institut. En cada cas, s'hauran d'adaptar el vocabulari, les imatges de suport, els exemples..., per més que estiguen presentant el mateix tema i amb un mateix objectiu.

Convé conèixer: els interessos o necessitats dels oients, el nivell de coneixements previs sobre el tema, l'actitud o motivació que puguin tenir pel tema, que es tracti d'un grup més o menys homogeni (edat, sexe, nivell cultural, cultura o lloc d'origen, etc.) i, finalment, el context de la nostra exposició (formal o informal, acadèmic o no acadèmic, plenari o grup petit, que fem servir recursos audiovisuals o no, etc.).

1.3. COM? – tria dels mitjans per fer la presentació

Hem de prendre decisions sobre com farem la presentació. Tot el que hem explicat anteriorment ha de quedar clar i explícit i hem de pensar exactament quins mitjans utilitzarem per fer arribar el nostre missatge i assolir el nostre objectiu.

Revisa aquesta llista de tasques just abans de començar el material de la presentació (ja sigui fent servir el power point o d'altres recursos):

- ➔ Decideix i escriu: tema, objectiu, missatge.
- ➔ Analitza i escriu les característiques de l'audiència i el context.
- ➔ Organitza el contingut seleccionat i fes un *storyboard* (vegeu-ne un exemple a l'annex 4)
- ➔ Pensa el disseny de la presentació: quin programa que utilitzaràs, quines imatges, gràfics, pel·lícules, activitats, etc. hi inclouràs com a suport i reforç de la idea central, ...

FET? ➔ Passem a la fase següent

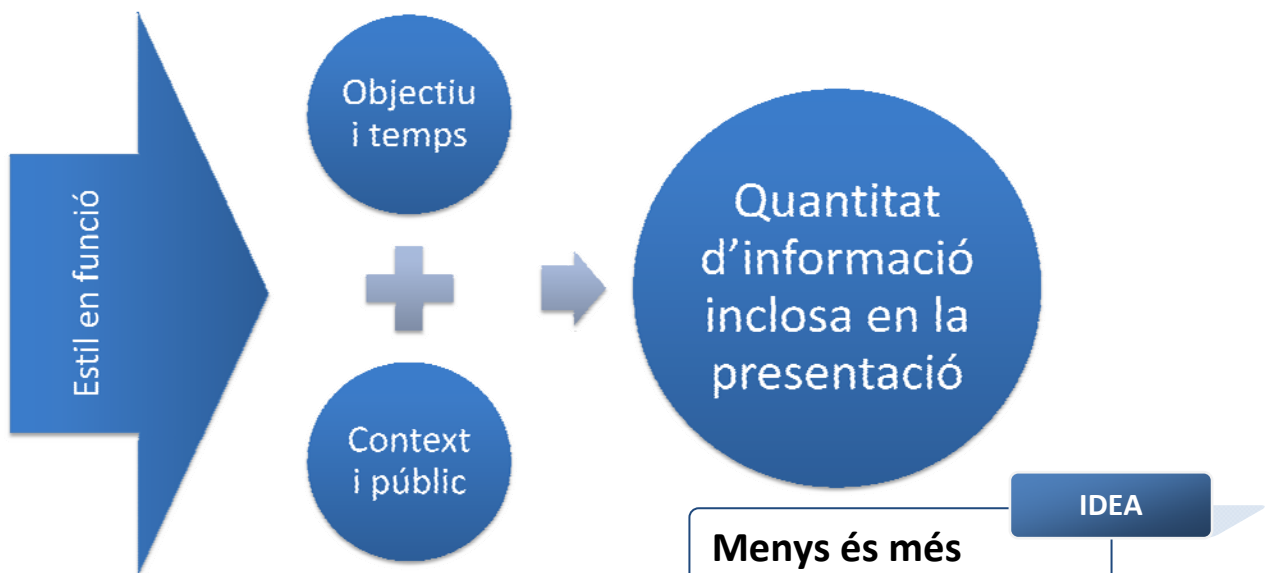
Fase 2. REALITZACIÓ

En aquest apartat revisarem com presentar el contingut, com fer un disseny gràfic atractiu i pertinent, i com preparar-nos personalment per la presentació. Acabarem amb consells per abans, durant i després de la presentació.

De fet, tot aquest procés es basa en tres eixos (Duarte, 2008):

- **El missatge** que volem transmetre. Com passarem del pensament a l'escriptura concreta, tenint en compte el temps que tenim per fer la presentació i a qui va adreçada? Bona part de la feina ja l'hem fet en la fase anterior i l'hem concretat en l'"story board", però en aquest punt hem de redactar allò que apareix a la presentació, redactar-ho i preparar com ho explicarem.
- **La història visual** té a veure amb tots els recursos que farem servir per tal que el missatge arribi. El conjunt de diapositives han de formar un tot coherent. Duarte parla del pensament visual i ens recomana visualitzar mapes de paraules, convertir paraules en imatges, aclarir les jerarquies, desenvolupar diagrames i polir les dades que volem incloure en la presentació. Cal tenir en compte el disseny gràfic, el disseny de l'animació –si s'escau– i cal assegurar-se que el conjunt sigui coherent i fluid.
- **L'exposició** té a veure amb els recursos personals que el ponent fa servir per comunicar el missatge: l'elecció del tipus llenguatge, l'ús del to de veu i el llenguatge no verbal, el disseny de la interacció, etc. La recomanació principal és assajar i procurar aconseguir una retroacció abans de fer la presentació.

2.1. Missatge

Un dels problemes més freqüents de les presentacions a classe és que les diapositives inclouen un excés d'informació. Això sol ser degut a dos motius: (a) la presentació s'ha fet directament a partir d'un treball i (b) per inseguretats (pensem que no ho recordarem o no estem segurs del que hem d'explicar) posem més informació de la necessària.

Cal tenir present que la presentació escrita és només un element de suport, no un *teleprompter* per llegir. Una diapositiva amb molt de text no dóna la impressió que has treballat més, sinó que no estàs prou segur de tu mateix.

Duarte (2008) considera que l'estil i la quantitat d'informació que contenen les diapositives depèn molt del tipus de presentació però que hi ha diferents recursos per no presentar el que anomena un "docupoint" en comptes d'una presentació.

Si ho pensem com una campanya publicitària, la presentació estaria més a prop d'un anunci on només apareixen les idees que es volen destacar d'un producte, juntament amb les imatges que les reforcen i les fan atractives (persuasió). En canvi, el docupoint s'assembla més a un opuscle, on hi ha un resum ampli de les característiques del producte. Per tant, la presentació hauria de tenir només "les idees que volem destacar" del missatge principal.

Consells:

- Una idea en cadascuna de les diapositives.
- Una redacció clara i breu.
- Si us plau, ni una falta d'ortografia (fa molt mala impressió).

Si penseu que cal que els oients tinguin un document més extensos (amb les idees principals desenvolupades, gràfics o dades més completes, referències, etc.) teniu una solució: repartiu al final de la presentació un petit document amb la informació complementària.

En el vostre cas, podeu recordar que els treballs es penjaran al Campus Virtual.

2.2. Disseny gràfic

Objectiu: les diapositives han d'acompanyar visualment les paraules del ponent.

A. Plantilla.

Crea la teva pròpia plantilla de treball. No utilitzis els ben coneguts models que, per defecte, ofereixen el power point o d'altres programes. Decideix com utilitzaràs l'espai de cada diapositiva (àrea de títol, àrea d'escriptura, espais lliures, espais per a gràfics o imatges, etc.) i crea diapositives que marquin el tempo i el moment de la presentació (diapositives d'inici, de transició, de contingut, de finalització...). [Vegeu-ne un exemple a l'annex 5.](#)

B. Paleta de colors.

Com construir la paleta de colors? Alguns consells:

- Tria un color de fons (ara se sol fer servir el blanc perquè dóna llum i fa sensació de "net"; també perquè permet integrar millor les imatges).
- Paleta de colors tons prioritaris i tons de contrast. La lletra sempre s'ha de veure bé i, per tant, ha de destacar del color de fons.
- Mai massa colors en una mateixa presentació.
- Pensa en el teu objectiu i el teu públic en relació als colors que utilitzaràs.
- Si no tens ni idea de com combinar colors, consulta: <https://kuler.adobe.com/create/color-wheel>

C. Combinació de fonts.

Com escollir les fonts? Alguns consells:

- Clares i sense ornaments. Alguns tipus que es llegeixen bé en les presentacions visuals: Arial, Calibri, Lucida, Tahoma, Verdana (pots provar-ne altres).
- Mida: prou gran perquè es pugui llegir des de l'última fila.
- Cal evitar el subratllat en els títols, es llegeixen pitjor i es poden confondre amb un enllaç.
- No utilitzis moltes fonts diferents. Juga amb la mida, el color, la negreta, la cursiva per a una citació ...

D. Imatges.

Les imatges han de tenir qualitat, reforçar el missatge i donar coherència i continuïtat a la presentació.

Objectius de l'ús d'imatges: reforçar el missatge, fixar l'atenció un punt concret, despertar interès, sorprendre o commoure...

Per què fer servir imatges o vídeos (clips curts)?

- transmeten informació amb més rapidesa
- imatge + paraules = record més probable
- trenquen la monotonia

Mireu aquest exemple (1). Us sembla correcte?

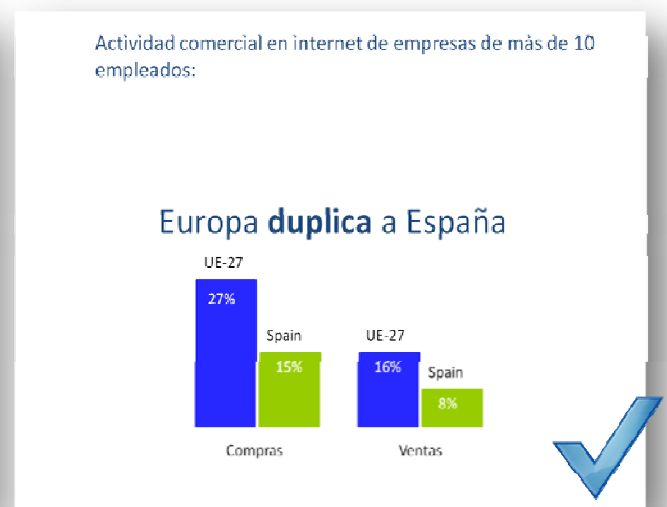
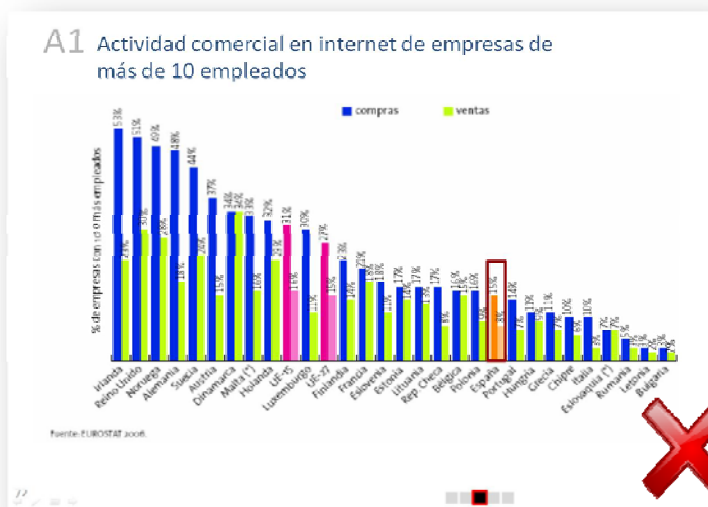
Millor així? (2) Penseu per què

E. Inserir dades.

TAULA. Fes un resum d'allò més essencial, si la poses completa pot ser que no s'entengui res.

GRÀFIC:

- No més d'un per diapositiva.
- No dupliquis les dades.
- Intenta que s'entenguin els resultats.

(Exemple de Fuente i Vega, 2011)

ORIGINALITAT. Busca una relació fàcil de comprendre, mireu l'exemple de Fuente i Vega (2011).

Si voleu saber més sobre l'ús d'imatges i gràfics consulteu les referències que incloses al final del document.

Una forma molt divertida d'entendre els errors més freqüents en els dissenys de les presentacions podeu trobar-la a: **Don McMillan. Life After Death by PowerPoint** (<https://www.youtube.com/watch?v=lpvgfmEU2Ck>)

2.3. L'exposició

Falta preparar l'element essencial perquè la presentació tingui èxit: l'orador, és a dir, tu. No hi ha una formula concreta per fer-ho correctament, si mires alguns vídeos de bons oradors veuràs que tenen estils diferents, propis. Alguns utilitzen molts recursos audiovisuals, d'altres cap. Uns són més expressius, d'altres més acadèmics, d'altres utilitzen l'humor... L'única constant és que són capaços de mantenir l'atenció del públic i transmetre clarament un missatge. El que ens transmeten és CREDIBILITAT, alguns autors consideren que la credibilitat esdevé de la combinació de tres elements:

1. CONEIXEMENT. Saber de què es parla.
2. ENTUSIASME. Gaudir d'allò del que s'està parlant.
3. AUTENTICITAT. Creure, estar convençut d'allò que es diu.

Malgrat no hi ha receptes i cadascú ha de trobar el seu estil propi, sí que hi ha aspectes que podem tenir en compte en preparar i fer la presentació. Així que mira de trobar i mantenir un estil propi però procura:

1. Pel que fa al llenguatge,

- Utilitzar frases curtes.
- Utilitzar paraules senzilles i clares, adaptades al nivell de l'audiència.
- Pensar que la senzillesa NO implica l'ús d'un llenguatge excessivament col·loquial, simplement ha de ser comprensible per a l'audiència.

2. Pel que fa al paralenguatge,

- Parlar amb convenciment.
- Fer servir un volum adequat.
- Mantenir un ritme adient i constant al llarg de la presentació.
- Utilitzar les pauses per emfasitzar una idea.
- Evitar la monotonia, marcant amb l'entonació allò que és més important.
- Evitar l'ús de "mots crossa" (Um!, això, val, després ...).

3. Pel que fa al llenguatge corporal

- Acompanyar les teves paraules amb gestos -mans i expressió facial- (ajuden a donar èmfasi).
- Acostar-te al públic, fer servir l'espai del qual disposes (hi dona dinamisme).
- Mantenir el contacte visual amb el públic (dóna idea de complicitat, de contacte).
- Tenir una postura ferma però relaxada (transmet seguretat).
- Evitar moviments incongruents que distreguin l'atenció (i així evitar transmetre inseguretat).
- Mai, mai, mai donis l'esquena al públic.

I per controlar el nerviosisme? Algunes coses que podem fer:

- Preparar bé la presentació.
- Assajar, assajar ... fins que ens sentim segurs.
- Fer una última prova en el lloc de la presentació.
- Preparar-se mentalment: Tècniques de relaxació i ideació positiva abans de la presentació.
- Cercar un còmplice entre el públic (un amic) i mirar-lo a l'inici de la presentació...

JA HA ARRIBAT EL DIA. Què fem?

1. Abans de sortir de casa:

- Portes una roba adequada per a l'audiència? Cuida la teva aparença.
- Portes dues còpies (per si un cas) de la presentació? Millor el teu ordinador (segur que no hi ha incompatibilitat de programes) i una còpia en un llapis de memòria
- Pla B, portes fitxes resum o la presentació impresa per si falla tot?
- Tens un comandament per passar diapositives? Si el tens, fes-lo servir.
- Surt amb temps, no és el millor dia per arribar tard ;-)

2. Abans de la presentació:

- Comprova els dispositius tècnics. Tot funciona?
- Si és possible, fes un últim assaig a la sala de la presentació.
- Revisa si t'ajustes bé al temps previst.
- Relaxa't i pensa positivament:
 - o No visualitzis l'audiència com una amenaça
 - o Si t'has preparat bé, qui sap millor que tu el que vols explicar?
 - o Si t'oblides d'alguna cosa, no passa res, ningú se n'adonarà o pensarà que si no ho expliques no és gaire important.

S'atribueix a Winston Churchill aquesta solució:
"Imagina't que la gent que està davant teu està despullada".

3. A l'inici de la presentació:

- És el moment de guanyar-se l'audiència:
 - o Somriu, mou-te amb naturalitat.
 - o Saluda, mira el públic, estableix complicitats.
 - o Presenta't i llança el missatge inicial.

LLENÇA L'HAM → DESPERTA EL SEU INTERÈS

4. Al llarg de la presentació:

- És el moment de mantenir l'atenció de l'audiència:
 - o No parlis massa (missatge clar, concís, apassionat).
 - o Utilitza recursos per generar interès i no avorrir.
 - o Involucra'ls (fes preguntes als oients, demana'ls que facin alguna cosa, utilitza com a exemples experiències dels participants, complementa l'exposició amb una sessió de preguntes i respostes...).
 - o Si és una exposició llarga, trenca en algun moment el ritme; una història, una activitat, un vídeo ... alguna cosa que tingui a veure amb l'exposició serveixen per revifar l'atenció del públic.
 - o No li donis l'esquena, no llegeixis (ja saben llegir les diapositives), mantingues el contacte visual.
 - o Controla bé el temps, calcula com a màxim una diapositiva per minut, prepara diapositives addicionals per si et sobra temps...

ALERTA, que no s'escapi el peix → MANTENIR EL SEU INTERÈS

- Davant les preguntes (adaptat de Robles, 2003):
 - o Anticipa les preguntes que poden sorgir.
 - o Escolta atentament als qui et fan una pregunta.
 - o Repeteix clarament la qüestió.
 - o Dirigeix-te a l'auditori en general.
 - o Respon directa, clara i concisament.
 - o Tingues tacte: reformula les preguntes poc elegants, capcioses o negatives.
 - o Prepara bé el tema per poder respondre.
 - o Sigues honest: si no ho saps, ho admets i passes a la pregunta següent.

5. Al final de la presentació:

- És el moment de fer un bon tancament:
 - o Resumeix les idees clau.
 - o Ofereix un idea inspiradora.
 - o Agraïx les seves preguntes i atenció.

RECULL L'HAM → Deixa'ls amb ganes de més

Fase 3. AVALUACIÓ

Aquesta fase serveix per evitar els possibles errors que hem fet al llarg de les dues fases anteriors i, per tant, ens serà útil per evitar-los en properes presentacions orals.

3.1. Per què

- Permet millorar properes presentacions.
- Permet prendre consciència dels nostres punts forts i les nostres febleses.

3.2. COM

- A través d'instruments formals i informals.
- A través de l'anàlisi de la gravació de la presentació o bé de la pròpia presentació.
- QUI: Autoavaluació, avaluació d'experts, avaluació de l'audiència (a classe avaluació entre parells, si escau).

3.3. Què avaluar

Objectiu. Pregunta:

- Els objectius estaven clars?
- S'han aconseguit els objectius plantejats?

Contingut. Possibles preguntes:

- Es va dedicar prou temps a planificar i preparar el contingut?
- La quantitat d'informació va ser adequada al temps de presentació?
- Es va explicar clarament (era comprensible)?
- Estava ben argumentada?
- La forma com es va presentar va suscitar interès, la va fer amena, ...?
- Es va fer tot el possible per tal que les idees principals poguessin recordar-se?

Estructura. Possibles preguntes:

- L'organització va facilitar la comprensió?
- La introducció va impactar i despertar interès?
- Es va mantenir l'interès i l'atenció al llarg de la presentació?
- Es va fer un bon tancament?

Disseny. Possibles preguntes:

- Es va dedicar prou temps a planificar i preparar el disseny gràfic?
- Va ser adequat i pertinent?
- Va ajudar a fixar el missatge?
- Era senzill i clar?
- El contingut es podia llegir des de qualsevol fila?
- Va ser creatiu i innovador?
- Va impactar? Va agradar?

Actuació. Possibles preguntes:

- Vam poder controlar els nostres nervis?
- Hi va haver prou preparació?
- Vam explicar clarament el nostre missatge?
- Vam ajudar a fixar el missatge amb els gestos i la veu?
- Vam poder-hi involucrar el públic? La interacció va ser positiva?
- Vam contestar les preguntes correctament?

Cal fer una valoració conjunta, destacant tant els aspectes positius com els negatius i, si tenim més d'una font de valoració, també caldrà contrastar-les. En funció d'aquesta valoració, podem fer-nos una pregunta final: Què podem millorar en la propera presentació?

Recordeu: Fer una bona presentació demana temps de planificació i preparació

Referències bibliogràfiques

- Atkinson, C. (2005). *Beyond bullet points: using PowerPoint to create presentations that inform, motivate, & inspire*. Redmond, Washington: Microsoft Press. Presentació disponible a https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=THG-IY0ZXho
- Duarte, N. (2008). *Slide:ology. The art and science of creating presentations*. Sebastopol (Canada): O'Reilly Media. Presentació disponible a: <http://www.duarte.com/book/slideology/>
- Fuente, E. y Vega, A. (2010). *El arte de la presentación. Recorriendo la senda Zen*. Disponible a: <http://www.slideshare.net/advl03/el-arte-de-la-presentacin>
- Reynolds, G. (2008). *Presentation Zen: Simple Ideas on Presentation Design and Delivery*. Berkeley, CA: New Riders. Conferència disponible a: <http://www.peachpit.com/store/presentation-zen-the-video-dvd-9780321647047>
- Robles, G. (2003). *Guía para presentaciones orales*. Disponible a: <http://www.fileden.com/files/2010/1/25/2738465/PresentacioOralesGu%25EDa.pdf>

Annex 4. Plantilla storyboard (adaptada d'Atkinson, 2005)

Títol i autor/es:

Acte I. Situar la història des del punt de vista de l'audiència (d'A a B), aclarir què vull aconseguir (objectiu)

Context (on sóc?)		
Rol (qui sóc jo aquí?)		
PUNT A A quin repte m'enfronto? (missatge)	Pla d'acció Com arribaré des d'A fins a B	PUNT B On vull arribar? (objectiu)

Acte II. Desenvolupar l'acció (1,2,3, només em mostra el que em cal veure)

Punts clau (5 minuts)	Explicació (15minuts)

Acte III: Configuri la resolució (planificar la cloenda de la presentació)

--

Recursos que s'utilitzaran: material bibliogràfic, citacions, imatges, ...

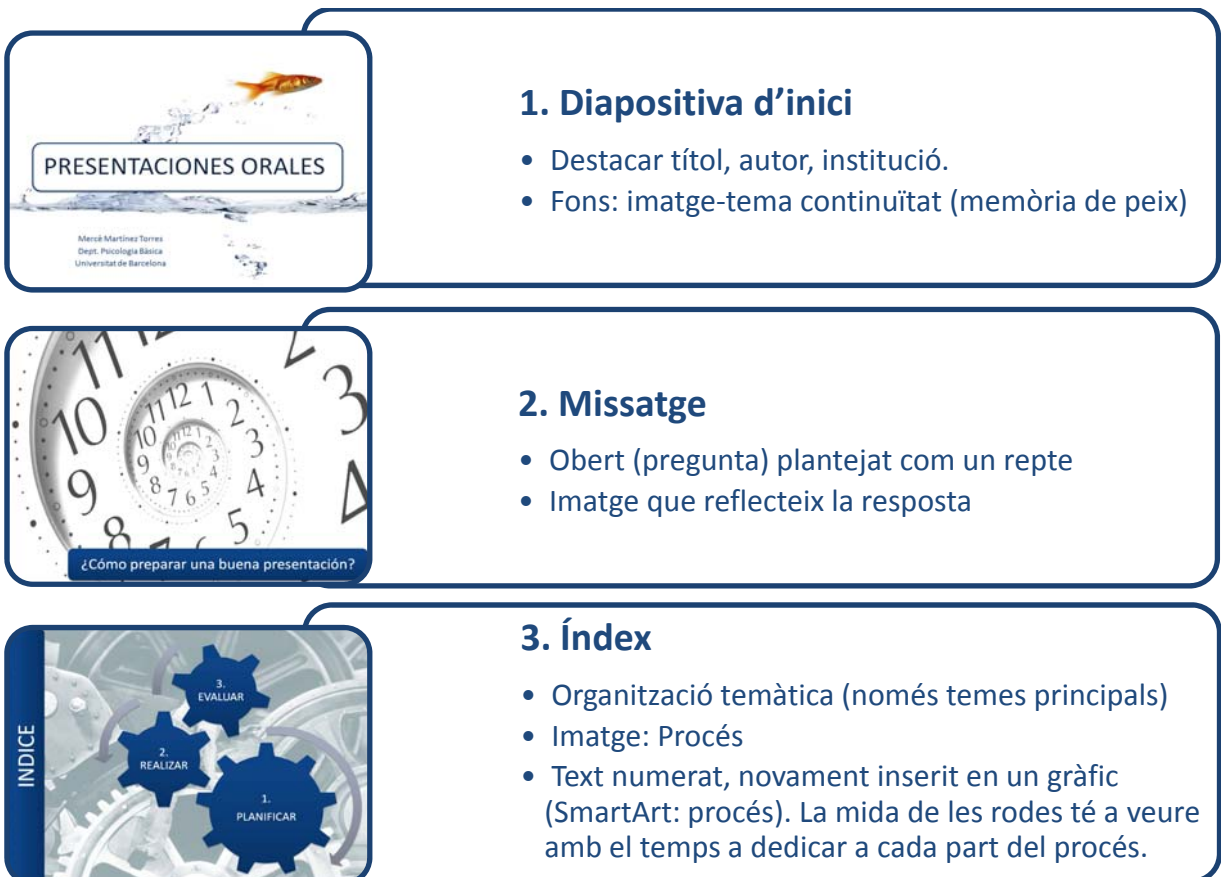
Annex 5. Exemple de disseny de diferents tipus de diapositives

En aquest cas és una presentació sobre com fer una presentació, la podeu veure completa a: <http://hdl.handle.net/2445/56606>.

El missatge central és “Fer una bona presentació requereix temps”. L’objectiu és bàsicament informatiu i el missatge complementari gira en torn de la idea que “el públic té memòria de peix, per tant hem d’utilitzar tots els recursos possibles per millorar l’atenció i el record”. És una presentació per a 60/90 minuts, per tant, té una organització més complexa que una presentació de 20/25 minuts.

Hi trobareu suggeriments o exemples de diapositives per a l’inici de la presentació, el nus/desenvolupament de la presentació i la cloenda.

INTRODUCCIÓ A LA PRESENTACIÓ

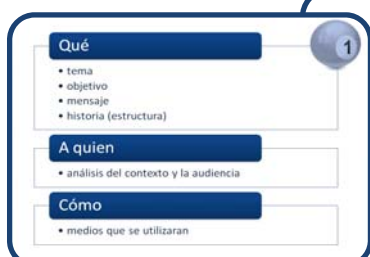

NUS DE LA PRESENTACIÓ

Tipus 1

- Portada de transició
- Títol del subtema - nivell 1
- Imatge que reforça la idea del subtema - nivell 1

Tipus 2

- Índex subtema - nivell 1
- Destaca la informació
- Sense fons (fons blanc)

Tipus 3

- Títol subtema - nivell 2
- Fons: Imatge de continuïtat, busca la relació amb el subtema de nivell 2

Tipus 4

- Definició - idea
- Destacar idea (títol + definició)
- Imatge de continuïtat -> reforça la idea presentada

Tipus 5

- Informativa
- Destacar informació
- Fons blanc

Tipus 6

- Exemple
- Disseny en funció de l'exemple
- Fons blanc

Tipus 7

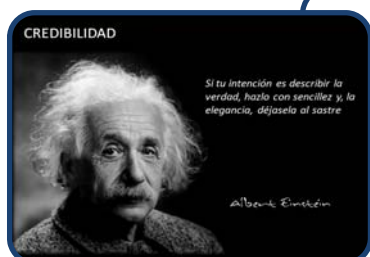
- Enllaç (vídeo, activitat...)
- Èmfasi imatge personatge, tema a enllaçar, depenent de què o qui aporta a la presentació.

Desenllaç de la presentació

Diapositiva final (1)

- Missatge central (solució a pregunta inicial)
- Èmfasi imatge fons (temps)

Diapositiva final (2)

- Frase autor reconegut, relacionada amb el missatge de la presentació
- Èmfasi imatge personatge / autor conegut

Annex 6. Guia de qualificació de les presentacions 2014-15

CRITERI 1: Objectiu, contingut i estructura

- L'objectiu i el missatge principal de la presentació han estat clars i comprensibles?
- La quantitat d'informació ha estat adequada al temps d'exposició?
- La informació estava ben argumentada?
- S'ha utilitzat un llenguatge professional i adequat al context?
- Els conceptes clau estaven clarament destacats?
- S'ha demostrat un clar domini del tema exposat?
- Estaven clarament diferenciades les diferents etapes d'una presentació?
- L'estructura de la presentació ha facilitat que aquesta s'entengués millor?
- S'ha fet un bon tancament?

CRITERI 2: Disseny (relació objectiu-missatge-audiència)

- El disseny estava al servei del missatge i el recolzava?
- La presentació era original? (creativa)
- El disseny gràfic era clar i visible?
- Els mitjans proposats (imatges, vídeos, activitats, etc.) han fet que la presentació fos amena?
- Els mitjans proposats (imatges, vídeos, activitats, etc.) han fet que les idees centrals es puguin recordar?
- S'ha fet alguna proposta interactiva que permetés participar activament?
- S'ha tingut en compte a qui anava adreçada la presentació?

CRITERI 3: Actuació

- S'ha mostrat una bona coordinació del grup?
- S'ha mostrat una bona preparació de la presentació?
- S'ha mostrat entusiasme i motivació vers el tema exposat?
- S'ha mostrat força seguretat?
- S'han pogut controlar prou els nervis?
- S'ha establert un bon contacte amb el públic? (Postura, contacte visual...)
- S'ha evitat donar l'esquena al públic i llegir (notes o power point)?
- S'han utilitzat gestos per il·lustrar el que s'explicava?
- S'ha utilitzat el to de veu per fer més amena l'exposició i marcar els aspectes més importants?
- El ritme de la parla ha estat adequat per entendre bé el contingut?
- En general la seva comunicació verbal i la no verbal ha estat congruent?

ANNEXOS 7, 8 i 9. Presentacions dels tallers

PRESENTACIONS DELS TALLERS DE LA ASSIGNATURA LLENGUATGE I COMUNICACIÓ

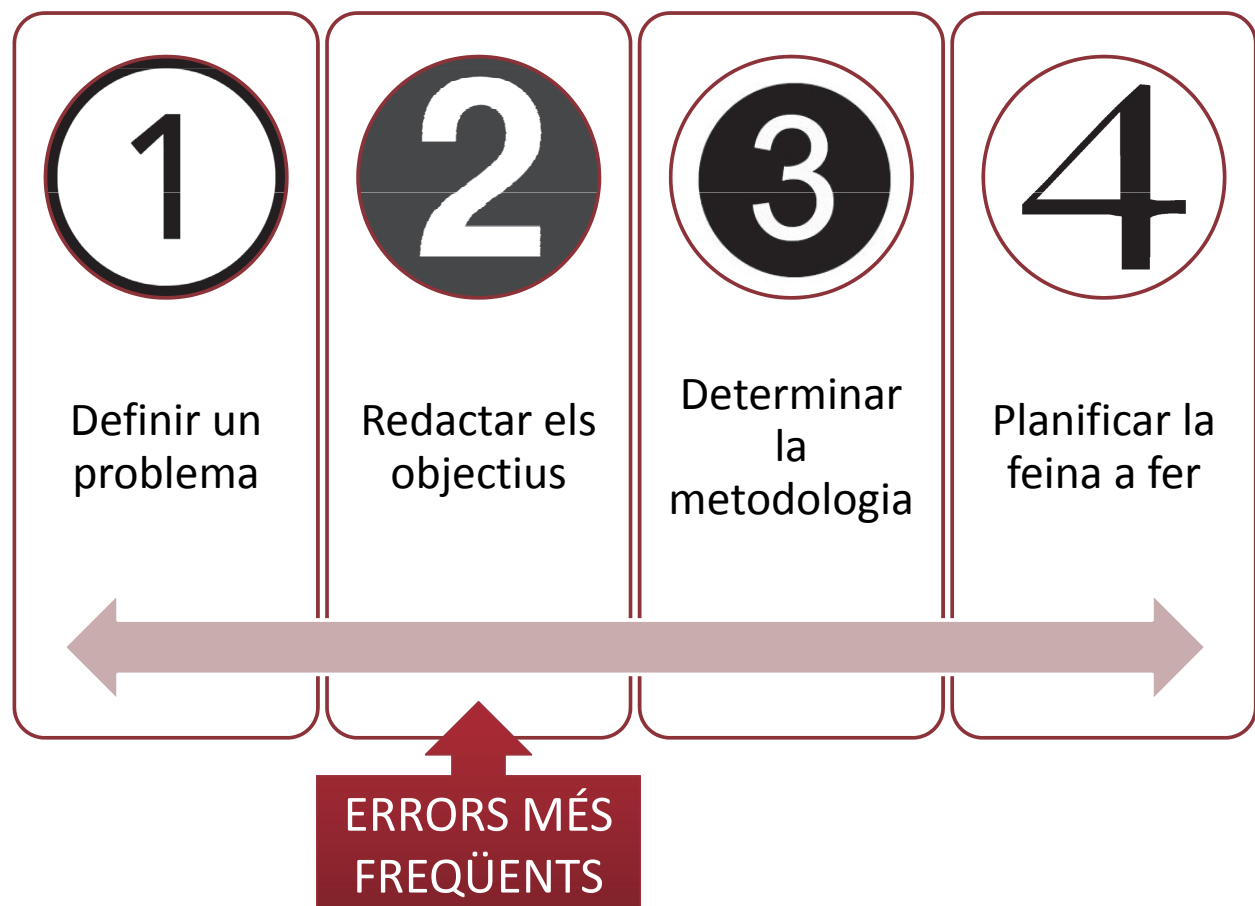
Martínez, M.; Gilboy, E.; Cortès, M. i Sanz, M. (2014)

Taller 1

Elaboració d'un projecte de treball

E. Gilboy, M. Martínez, M. Cortès, M. Sanz
Departament de Psicologia Bàsica
Universitat de Barcelona

Definir un problema

Seleccionar
un tema

Identificar
el context
on s'ubica
el tema

Plantejar el
problema
(pluja
d'idees)

Cercar
motivació

Cercar
informació
general

Formular el
problema

- Us recomanem que redacteu els problemes en forma de pregunta

Com redactar un problema

- Les habilitats comunicatives són necessàries per la feina del psicòleg, independentment de l'àmbit, ja que aquest està en contacte amb persones i és imprescindible una bona comunicació per tenir empatia i comprendre els problemes.

- Quines són les habilitats comunicatives necessàries per la feina del psicòleg?

Redactar objectius

Els tres errors més freqüents en la redacció d'objectius

Error N°1

- genèrics

Error N°2

- poc clars

Error N°3

- inassolibles

1

GENÈRIC

CONCRET

Global Warming: Shattered Sky (Image Credit: [Rusalkadesign](#))

ERROR Nº 1: Els objectius són massa genèrics

“El objetivo de estos análisis era ver *in situ* cómo son los recursos lingüísticos utilizados por los políticos en sus discursos (...)”

“Descobrir amb quina postura ens identifiquem més (Piaget vs. Vigotsky).”

Profunditzar en el tema de l'egocentrisme segons la perspectiva d'aquests dos autors, per tal de conèixer més.”

“Així doncs, amb aquest treball es pretén fer èmfasis en tot allò que influeix i intervé en l'ús de les habilitats comunicatives.”

Els objectius han de ser concrets

Analitzar la macroestructura semàntica del discurs de Plataforma per Catalunya en relació a los immigrants desde el enfoque del análisis crítico del discurso (ACD).

Indagar si l'ús del llenguatge egocèntric en nens de quatre anys té la funció de regular l'acció en una tasca de categorització d'objectes tal i com proposa Vigotsky

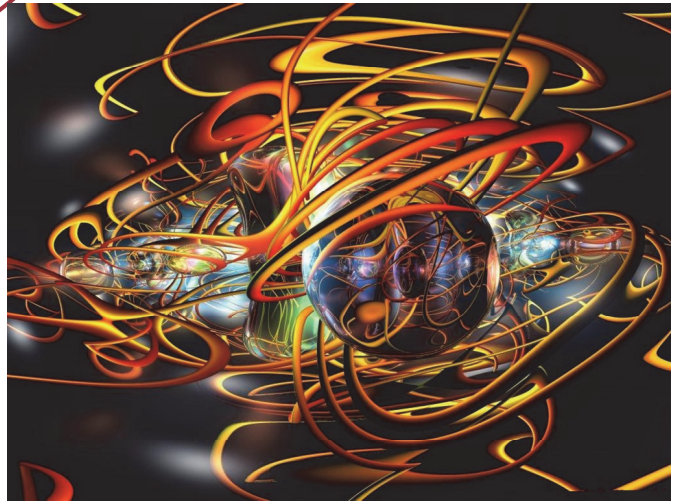
Explorar si el nivell d'autoexpressió social d'una persona està relacionada amb la seva competència comunicativa.

2

CONFÚS

CLAR

ERROR Nº2: Els objectius són confusos i/o estan mal redactats

“Hemos escogido el bilingüismo como tema central de nuestra investigación, aunque de todas las ramas que abarca dicho fenómeno solo nos centraremos en la alternancia de código que se da entre personas bilingües. Es decir, cómo la capacidad que tenemos de alternar la lengua queda influenciada por diferentes factores, entre ellos la situación, el entorno, el tipo de relación con los otros, pero el más importante para nosotros y por tanto objetivo de nuestra investigación, el interlocutor. Por tanto analizar como de manera mucha veces inconsciente alternamos de lengua dependiendo de la persona a la que nos refiramos.”

“El objetivo principal de este trabajo es analizar la importancia de las habilidades comunicativas, en este caso de un jefe y sus empleados, y su relación con la satisfacción. Esto significa que unas habilidades comunicativas adecuadas probablemente incidirán directamente con la satisfacción de la persona y por lo tanto en su rendimiento.”

Els objectius han de ser clars

El objetivo de nuestro trabajo es explorar si la variable interlocutor afecta a la alternancia de código en una conversación informal entre bilingües catalán-castellano.

El objetivo de este trabajo es determinar si existe relación entre las habilidades comunicativas de un jefe y la satisfacción laboral de los trabajadores a su cargo.

3

INASSOLIBLE

ASSOLIBLE

ERROR Nº 3: Els objectius són inassolibles

“Por último, este trabajo también nos aportará una visión global de la relación jefe-empleado, en el sentido de observar cual es el mejor contexto para que haya un buen ambiente laboral y además exista un mayor rendimiento. También se podrá observar si realmente es tan importante y influyente la manera de comunicarse con los empleados, o si es un factor más de muchos otros.”

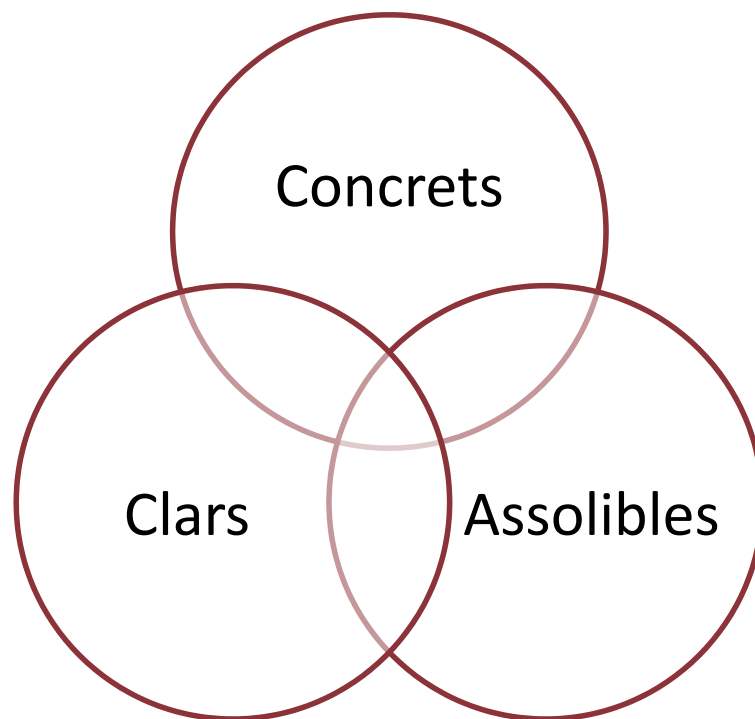
inassolible

Els objectius han de ser assolibles

El objetivo de este trabajo es determinar si existe relación entre las habilidades comunicativas de un jefe y la satisfacción laboral de los trabajadores a su cargo.

Els objectius han de ser ...

Determinar metodologia

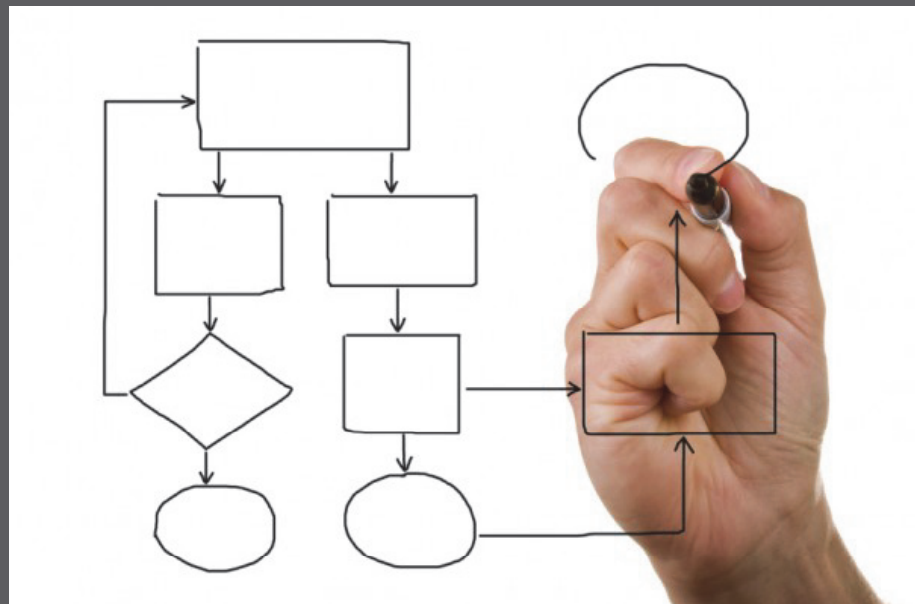
Metodologia coherent amb l'objectiu del treball

Pensar disseny, subjectes, tipus d'anàlisi estadístic que es poden realitzar.

Reviseu els apunts de les assignatures de metodologia i estadística

Planificar la feina a fer

La planificació —entesa com disponibilitat de recursos humans, temporals o econòmics — pot ajudar-nos a reorientar la metodologia o els objectius del treball.

Què cal fer?

a) Decidir quines eines informàtiques utilitzareu els membres del grup per contactar i per redactar el treball

b) Distribució de la feina entre els membres del grup.

c) Calendari del treball en equip.

I la PROPERA SETMANA (3-10-2014)

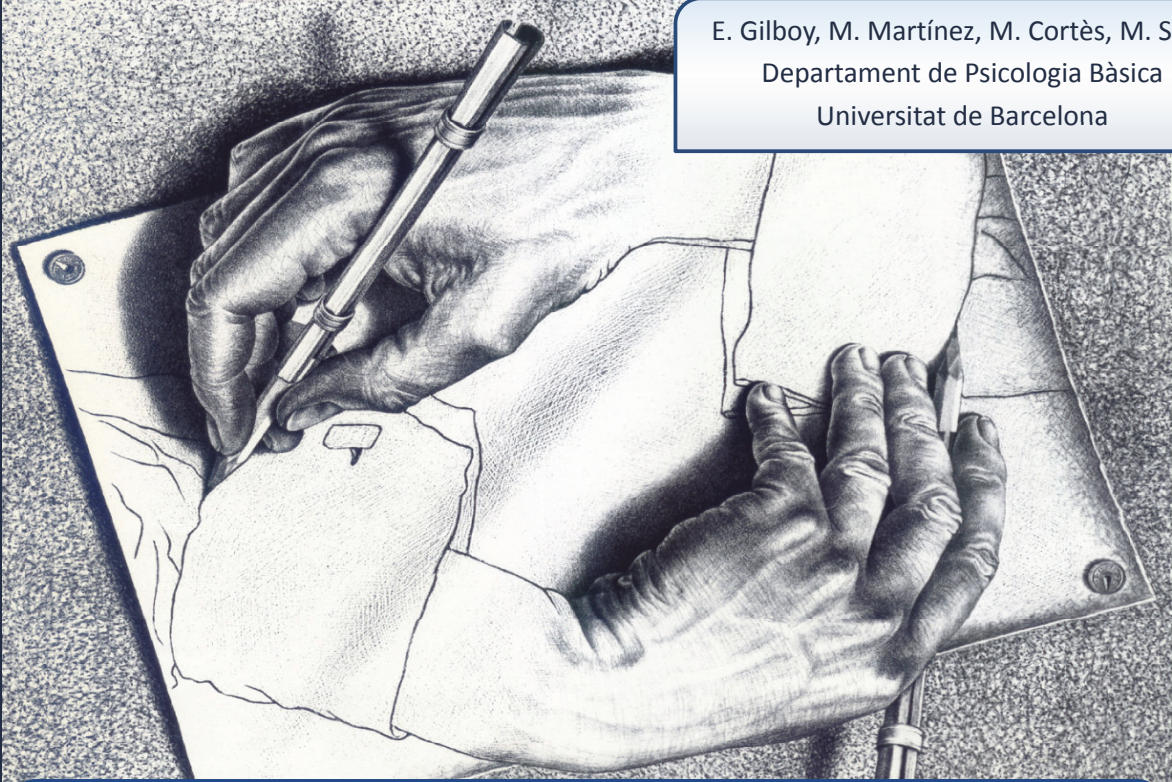
Llegir lectura obligatòria del tema escollit. Lliurar a classe un resum de $\frac{1}{2}$ plana de la lectura i 1 o 2 preguntes que interessin del tema

Treball amb grups petits. Consensuar tema/problema a investigar i fer cerca bibliogràfica.

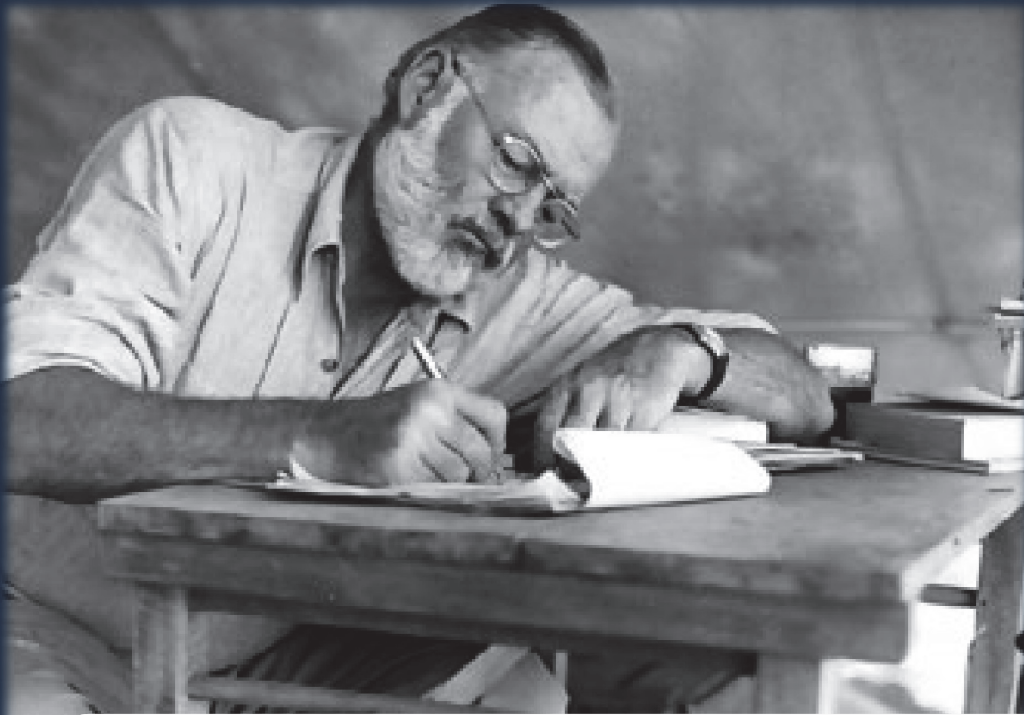
Portar un ordinador portàtil/tablet per grup

E. Gilboy, M. Martínez, M. Cortès, M. Sanz
Departament de Psicologia Bàsica
Universitat de Barcelona

Taller 2

La redacció científic-acadèmica

Sovint necessitava tot un matí de feina intensa per escriure un sol paràgraf.

Ernest Hemingway (1899-1961)

Introducció teòrica

La investigació de les tres últimes dècades ha permès definir l'organització funcional del sistema lingüístic humà.

Els principals models explicatius es poden agrupar en dues grans categories:

Models associacionistes o connexionistes: estudien les connexions, les relacions probabilístiques entre elements de la parla, SN concebut com a sistema de còmput...

Models cognitius o psicolingüística cognitiva: estudien els processos i representacions internes, es a dir, la producció, comprensió i percepció del llenguatge.

Perspectiva Psicolingüística

La perspectiva psicolingüística postula que el llenguatge és un producte mental; estableix relacions cervell – ment – conducta.

No és possible entendre les anomalies del llenguatge sense tenir en compte que el llenguatge és un producte de la ment.

Per parlar i comprendre el llenguatge dediquem la nostra consciència als continguts i a les intencions de la conversa, no als mecanismes lingüístics subjacents. Per aquest motiu, l'activitat lingüística és automàtica. Conseqüentment, es guanya eficàcia psicolingüística, però això també dificulta l'estudi del llenguatge (ja que no és un procés conscient, és automàtic): invisibilitat fenomenològica.

Introducció teòrica

La investigació de les tres últimes dècades ha permès definir la organització funcional del sistema lingüístic humà.

El:
M
pr
M
ir

P
L
re

N
ll

P
ir
l'
pe

automàtic): invisibilitat fenomenològica.

ns

ns

ix

el

es

u,

a,

és

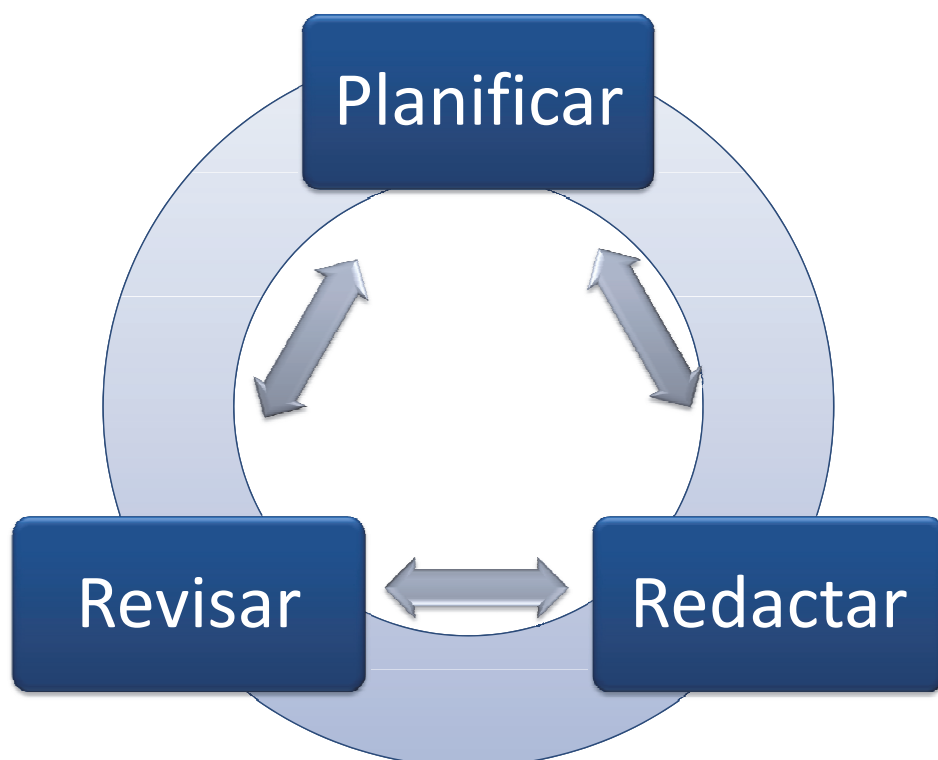
Procés d'escriptura

De les idees per a un mateix a una producció entenedora per als altres

El procés d'escriptura és un procés iteratiu amb tres components:

Planificació

Els textos científics són una barreja de diversos objectius.

Informar

Argumentar

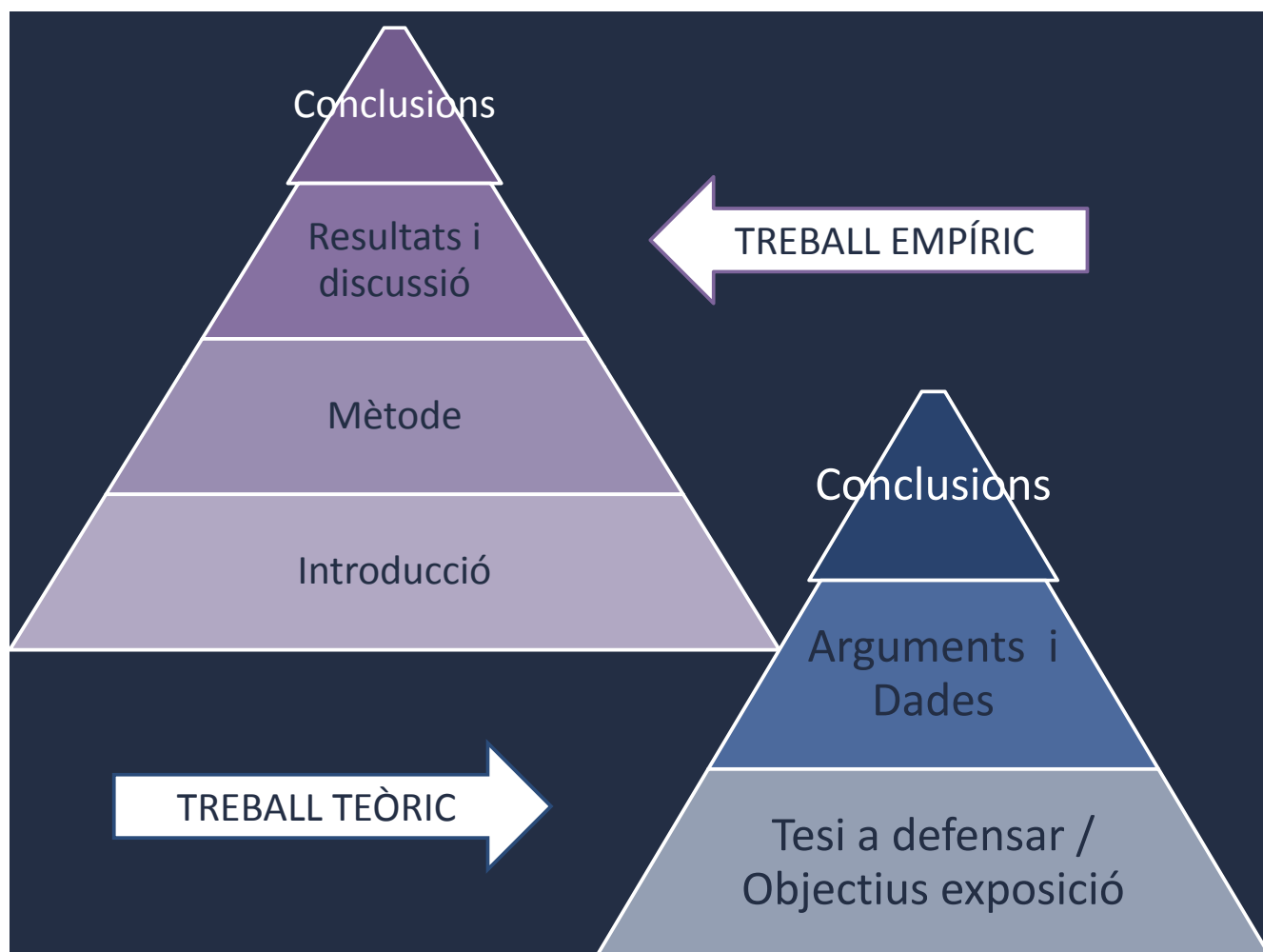
Persuadir

Conèixer l'audiència és crític per comunicar amb èxit el teu treball.

Si se segueix una estructura és més fàcil fer un treball coherent

Cal ajustar-se als requeriments formals del treball des de l'inici perquè així es guanya temps.

- ✓ Determinar la finalitat
- ✓ Determinar l'audiència
- ✓ Fixar l'estructura i ajustar-se als requeriments formals

Redacció

Redacció

1

2

Els continguts

Títol

Resum

Introducció

Mètode

Resultats i discussió

La veu de l'autor

Els continguts

Títol

Resum

Introducció

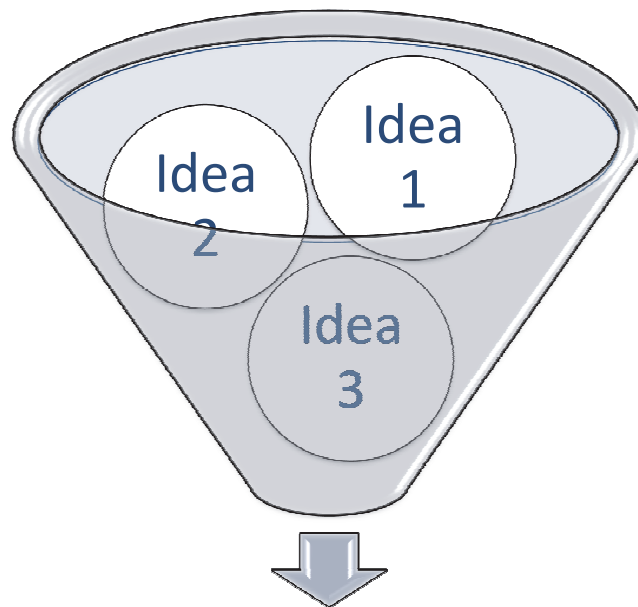
Mètode

Resultats i discussió

MACROESTRUCTURA DEL TEXT

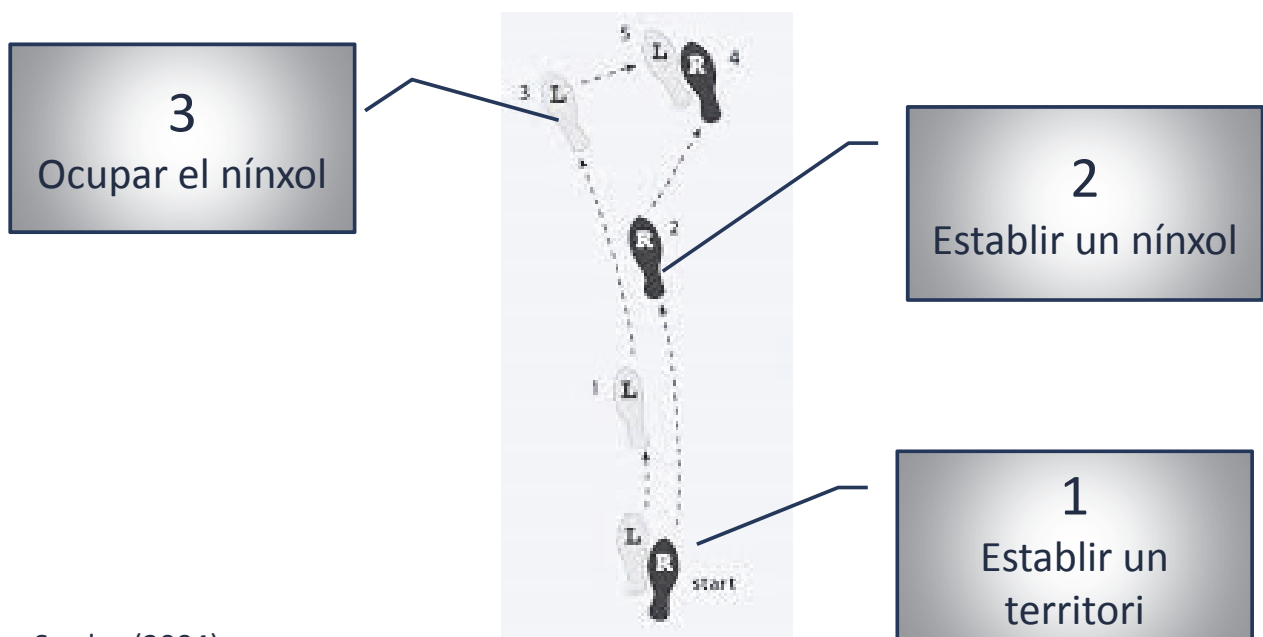
Coherència global

Si se seleccionen les idees és més fàcil que les introduccions siguin coherents

Proposar un esquema

En la redacció de la introducció, els autors segueixen, intencionadament, una sèrie de moviments.

Establir el territori

- Presentar el tema del treball i la rellevància de l'àmbit (només un apunt)
- Incloure els conceptes principals citant les fonts o autors de qui sou deutors
- Començar pel més genèric i anar cap allò més específic progressivament

Establir el nínxol

- Situar l'estudi pròpiament dit:
 - Indicant un buit en l'àmbit de recerca o afegint-hi alguna cosa (una variable, una població diferent, etc.)
 - Afegint alguna cosa al coneixement ja existent del fenomen
 - (op) Justificacions positives

Ocupar el nínxol

- Com s'ocuparà l'espai específic que prèviament s'ha identificat
 - Presentar els objectius de l'estudi o
 - Presentar l'estudi en si mateix
 - Poden afegir-se altres informacions (veure article de Castelló i d'altres) com les hipòtesis de la recerca o avançar l'estructura de l'article

Les introduccions van d'allò més general a allò particular, les conclusions -per contra- van d'allò més específic a allò més general

Introducció

Conclusions

La veu de l'autor

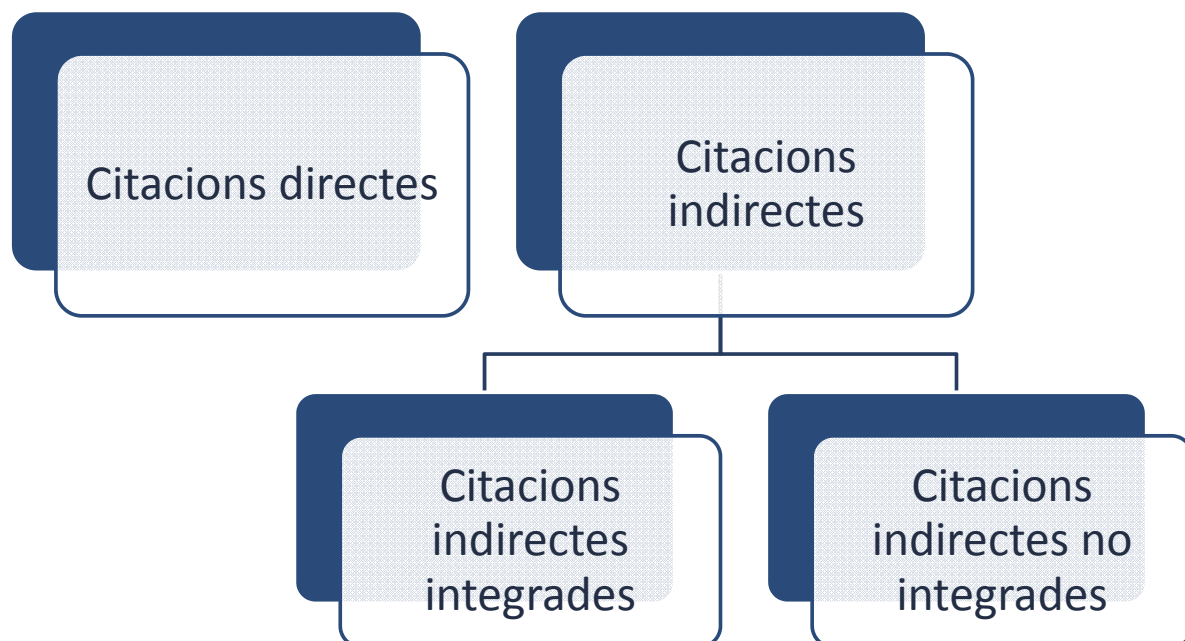
Escriure un text acadèmic és com sortir a l'escenari en una obra de teatre que ja està començada

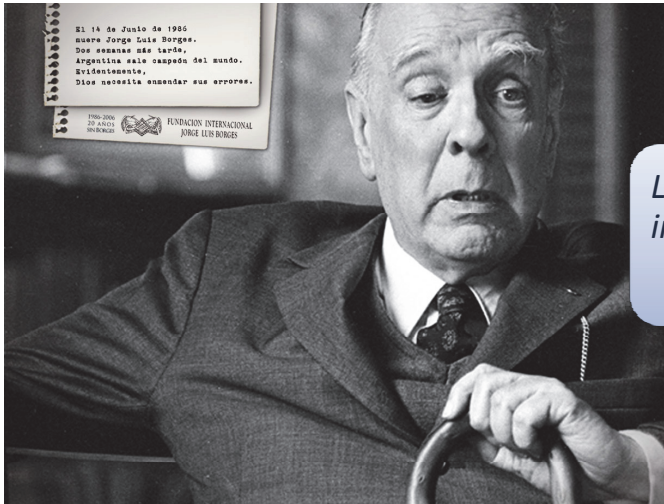

L'autor disposa, principalment, de dos tipus de recursos per manifestar la seva veu.

Com s'ha de citar altres autors en un text acadèmic o científic?

La duda es uno de los nombres de la inteligencia.

Jorge Luis Borges (1899-1986)

Les citacions directes donen molt de pes a l'autor de la citació.

Una citació directa atorga molt pes al seu autor i, a més, manté diferenciada la veu de l'autor del treball de la de l'autor citat.

Són útils quan es vol fer servir una estratègia d'argument d'autoritat.

Citacions directes

Castelló (2009) afirma que “alguns dels nostres estudiants (...) no només transcriuen el que altres diuen o pensen — especialment els professors—, també es dediquen a copiar sense dissimular massa paràgrafs sencers de llibres, articles i altres documents [la meva traducció]” (p. 121).

El professorat es queixa sovint de la concepció dels estudiants pel que fa a l'escriptura acadèmica.

Augment marge esquerre, lletra més petita, canvi d'interlineat

... para algunos de nuestros estudiantes escribir no implica ir más allá del trabajo que caracteriza a los *escribas*. Así, no sólo transcriben lo que otros dicen o piensan —especialmente los profesores—, también se dedican a copiar sin demasiado disimulo párrafos enteros de libros, artículos y demás documentos (Castelló 2009, p. 121).

Exercici: Citacions directes

Tomasello afirma que a partir del primer any de vida (...), els nens ja mostren inclinació per cooperar i fer-se útils (p. 24); com és doncs que més endavant mostren comportaments egoistes?

En su libro sobre el por qué de la cooperación el autor afirma que:

Específicamente en lo que sigue presentaré prueba de que a partir del año de vida —cuando empiezan a caminar y a hablar y se van transformando en seres culturales—, los niños ya muestran inclinación para cooperar y hacerse útiles en muchas situaciones aunque no en todas (Tomasello, 2009).

Solució: Citacions directes

Tomasello (2009) afirma que “a partir del primer any de vida (...), els nens ja mostren inclinació per cooperar i fer-se útils” (pàg. 24); com és doncs que més endavant mostren comportaments egoistes?

En su libro sobre el por qué de la cooperación el autor afirma que:

Específicamente en lo que sigue presentaré prueba de que a partir del año de vida —cuando empiezan a caminar y a hablar y se van transformando en seres culturales—, los niños ya muestran inclinación para cooperar y hacerse útiles en muchas situaciones aunque no en todas. (Tomasello 2009, p. 24)

Trevarthen (1982) utilitza el terme “intersubjectivitat primària” per referir-se a un seguit de fenòmens comunicatius que es donen entre el bebè i el seu cuidador.

En les citacions indirectes l'autor del treball interpreta o parafraseja, en diversos graus, la veu d'un altre autor.

Les finalitats són diverses, i van des d' “indicar de qui és deutor, des de quina perspectiva s'entén un determinat concepte, amb qui s'alinea, a qui reconeix com a interlocutor i fins i tot amb qui discuteix” Castelló et al. (2009-2010, p. 17)

Citacions indirectes integrades

Castelló (2009) assenyala que alguns estudiants equiparen l'activitat d'escriure amb la de transcriure, quan no amb la de copiar directament.

Citacions indirectes no integrades

Els estudiants creuen, erròniament a parer nostre, que l'activitat d'escriure consisteix a repetir el que altres autors han dit, i això comporta que la qualitat dels seus treballs sigui baixa (Castelló, 2009; Teberosky, 2007).

**Posicionament
i
implicació**

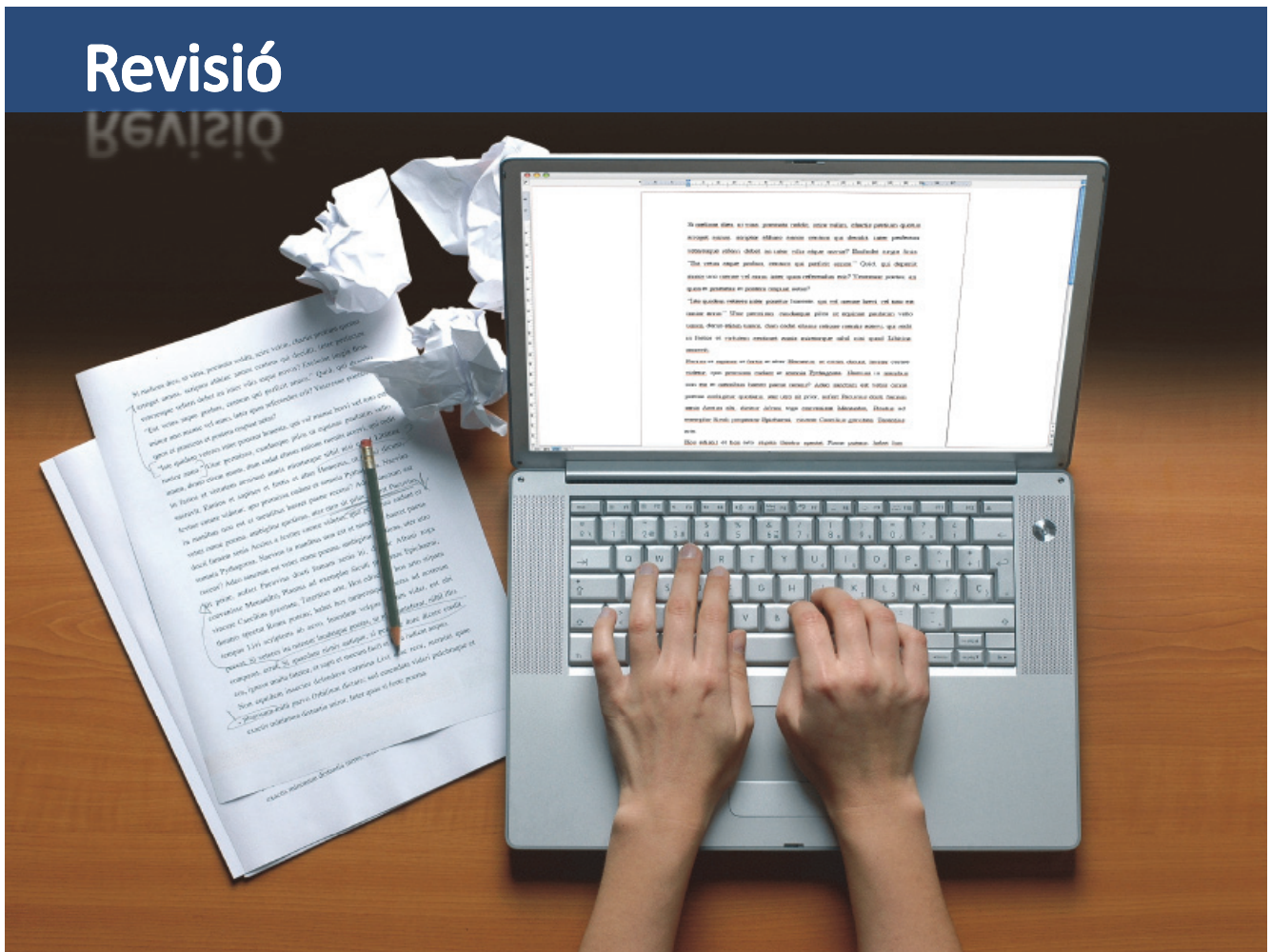
Com prendre **partit** en un text acadèmic o científic respecte d'altres autors?

- ✓ Expressions per matisar (d'elusió de compromís)
 - ✓ «suggereixen que ...», «sembla que ...», «es podria explicar per ...», “probablement es deuen a ...» ...
- ✓ Expressions per emfatitzar (potenciadors)
 - ✓ «clarament», «fonamental», «bàsic», «essencial» ...
- ✓ Marcadors d'actitud
 - ✓ «Malauradament», «afortunadament», «per desgràcia» ...

Com dirigir al lector, implicant-lo, en un text acadèmic o científic?

- ✓ Ús de pronoms del lector
 - ✓ «si ens *centrem* en les vocalitzacions *veiem* que ...» ...
- ✓ Apel·lar al coneixement mútuament compartit
 - ✓ «és ben sabut que ...», «hi ha acord en ... » ...
- ✓ Utilitzar expressions directives
 - ✓ «és important atendre», «és necessari entendre», «fixem-nos en ...» ...
- ✓ Preguntar directament al lector

Revisió

Revisió formal

Revisió de contingut

Revisió funcional

Revisió formal

«I work hard, I work very hard. All the books at least 30 revisions.» — Ha Jin

Revisió contingut

«The more you leave out, the more you highlight what you leave in.» — Henry Green

Revisió funcional

«I've found the best way to revise your own work is to pretend that somebody else wrote it.» — Don Roff

Nordquist, R. (n.d.) Writers on rewriting [Blog post]. Recuperat el 18 d'Agost 2014 de <http://grammar.about.com/od/advicefromthepros/a/rewritequotes.htm>

Everything is planned. I spent a long time outlining. It's the only way I know to get all the ducks in a row. . .

The research is the easiest. The outline is the most fun because you can do anything. The first draft is the hardest, because every word of the outline has to be fleshed out.

The rewrite is very satisfying, because I feel that everything I do is making the book a little better.

Ken Follett, december 2002

Ken Follett, interview with Bookreporter.com, December 6, 2002). Recuperat el 17 d'agost de 2014 de: <http://grammar.about.com/od/advicefromthepros/a/rewritequotes.htm>

Estudi de cas

Research Article

El títol designa el tema de investigació i la conclusió del estudi

The Foreign-Language Effect: Thinking in a Foreign Tongue Reduces Decision Biases

Boaz Keysar, Sayuri L. Hayakawa, and Sun Gyu An
The University of Chicago

aps
Psychological Science
23(10) 1441–1448
© The Author(s) 2012
Reprints and permission:
sagepub.com/journalsPermissions.nav
DOI: 10.1177/0956797611432178
http://jps.sagepub.com
SAGE

Abstract
Would you make the same decisions in a foreign language as you would in your native tongue? It may be intuitive that people would make the same choices regardless of the language they are using, or that the difficulty of using a foreign language would make decisions less systematic. We discovered, however, that the opposite is true: Using a foreign language reduces decision-making biases. Four experiments show that the framing effect disappears when choices are presented in a foreign tongue. Whereas people were risk averse for gains and risk seeking for losses when choices were presented in their native tongue, they were not influenced by the framing manipulation in a foreign language. Two additional experiments show that using a foreign language reduces loss aversion, increasing the acceptance of both hypothetical and real bets with positive expected value. We propose that these effects arise because a foreign language provides greater cognitive and emotional distance than a native tongue does.

Keywords
bilingualism, decision making, emotions, foreign-language learning, language

El primer paràgraf situa el tema i enuncia el objectiu del estudi.

Hundreds of millions of people use more than one language on a daily basis to communicate and to work. People are usually less proficient in their second than in their first language and often acquire their second language in a classroom setting. We investigated if and how the use of a foreign language affects judgment and decision making.

Thinking and reasoning seem to involve the use of two types of processes. One type relies heavily on mental resources and is more analytic, rule governed, and systematic, and the other is intuitive, affective, and heuristic (e.g., Kahneman, 2003; Sloman, 1996; Stanovich & West, 2000). On the one hand, there are good reasons to believe that the use of a foreign language would reduce people's ability to rely on more systematic processes. This is because a foreign language is harder to use, which could increase cognitive load and lead to greater reliance on intuitive and affective processes. If such a *reduced-systematicity* account is true, then the use of a foreign language should exacerbate certain decision biases that arise from heuristics and affective processes.

On the other hand, there are reasons to believe that a foreign language could have the opposite effect, making people rely even more on systematic processes, thereby reducing decision biases. The broad motivation for this hypothesis is the possibility that a foreign language provides a distancing mechanism that moves people from the immediate intuitive system to a more deliberate mode of thinking. A foreign language may provide greater distance because it is less grounded in the emotion system than a native tongue is (e.g., Pavlenko, 2005). Even when people fully comprehend the meaning of taboo words, reprimands, expressions of love, and advertisement slogans, they react to them less emotionally in a foreign language, as demonstrated by subjective ratings as well as electrodermal responses (e.g., Ayçiçeği & Harris, 2004; Dewaele, 2004; Harris, Ayçiçeği, & Gleason, 2003; Puntoni, de Langhe, & van Osselae, 2009). This reduction in emotional response might diminish the influence of affective processes and allow people to rely more on analytic processes when they make decisions.

A more cognitive source for distancing could be the fact that a foreign language is typically processed less automatically than a native tongue, which could lead to more deliberate processing (Favreau & Segalowitz, 1983). Such a deliberate mode could affect processing in general and result in decisions that are more systematic. Another source of increased analytic reasoning is processing difficulty (Alter, Oppenheimer, Epley, & Eyre, 2007). The reduced fluency in a foreign language could therefore lead to more analytic decision-making processes. In general, then, if such *increased-systematicity* accounts are correct,

El resumen empieza con el objetivo del estudio redactado en forma de pregunta para implicar al lector. Sigue con los resultados obtenidos. La última línea ofrece la interpretación de los resultados.

El segundo y tercer paràgraf plantean la problemàtica. Existe una discrepància entre dos posicions teòriques

Corresponding Author:
Boaz Keysar, University of Chicago—Psychology, 5848 S. U
Chicago, IL 60637
E-mail: boaz@uchicago.edu

Notéss al usar modal de possibilitat. Còmparese con ell estil de redacció de la discussió

101 de Societat on November 26, 2012

I les PROPERES SETMANES

Redactar i lliurar el projecte de treball a través del Campus Virtual
TASCA: lliurament del projecte

Tutories amb els grups petits

LLIURAMENT:

- S1: 17 d'octubre
- S2: 24 d'octubre
- S3: 31 d'octubre

TUTORIA:

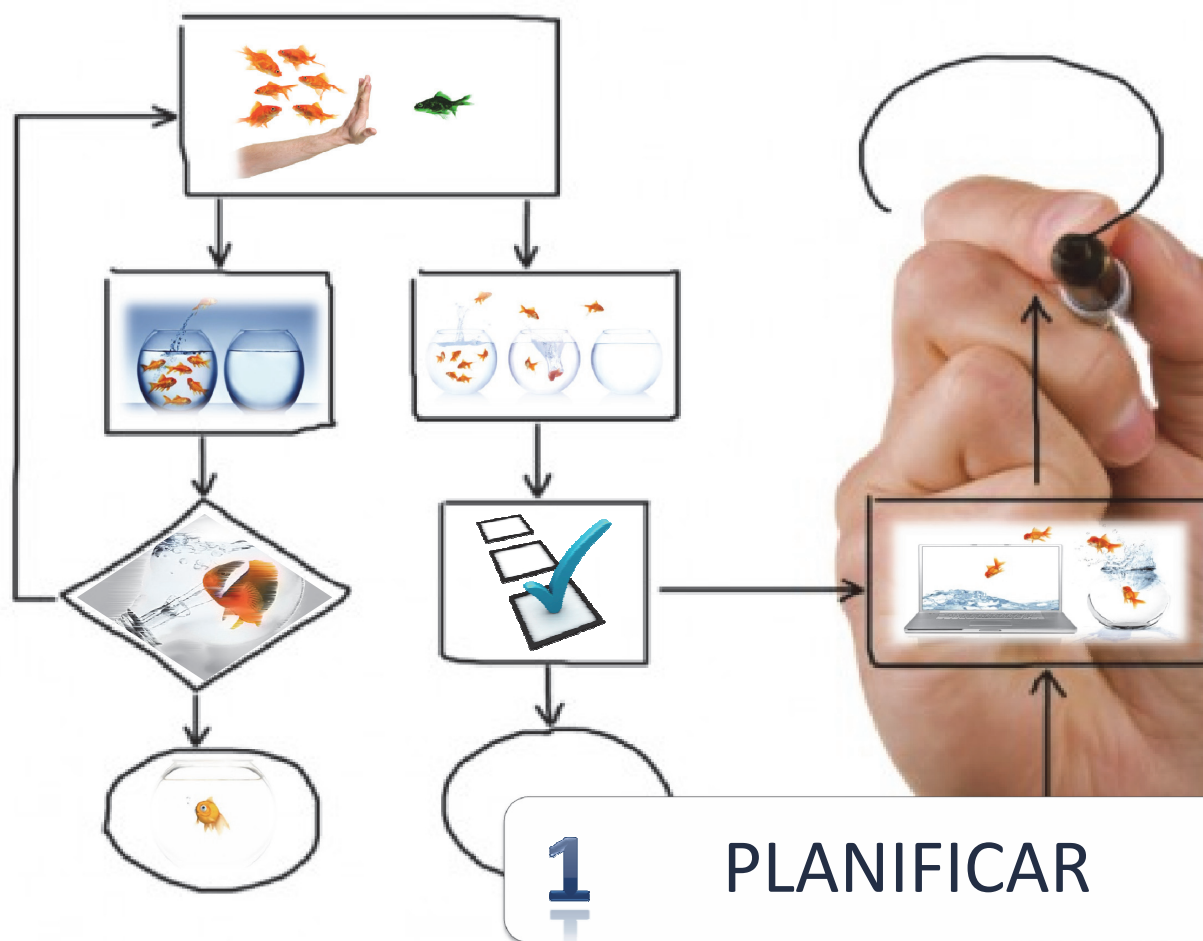
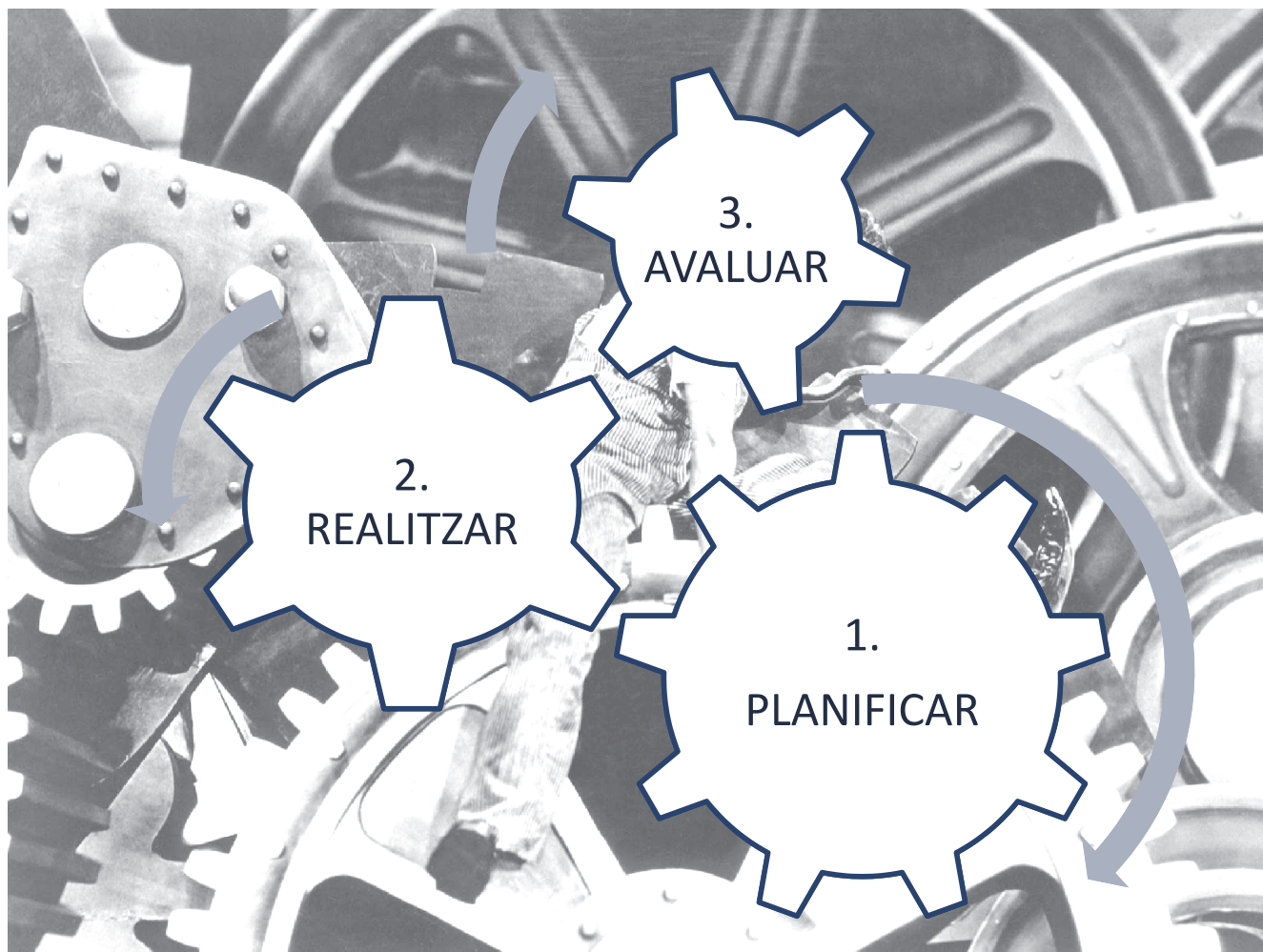
- S1: 24 d'octubre
- S2: 31 d'octubre
- S3: 7 novembre

Les presentacions orals

A black and white photograph of a microphone in the foreground, with a blurred crowd of people in the background.

M. Martínez, E. Gilboy, M. Cortès, M. Sanz
Dept. Psicologia Bàsica
Universitat de Barcelona

1.1 Què

- tema
- objectiu
- missatge
- historia (estructura)

1.2 A qui

- anàlisi del context i l'audiència

1.3 Com

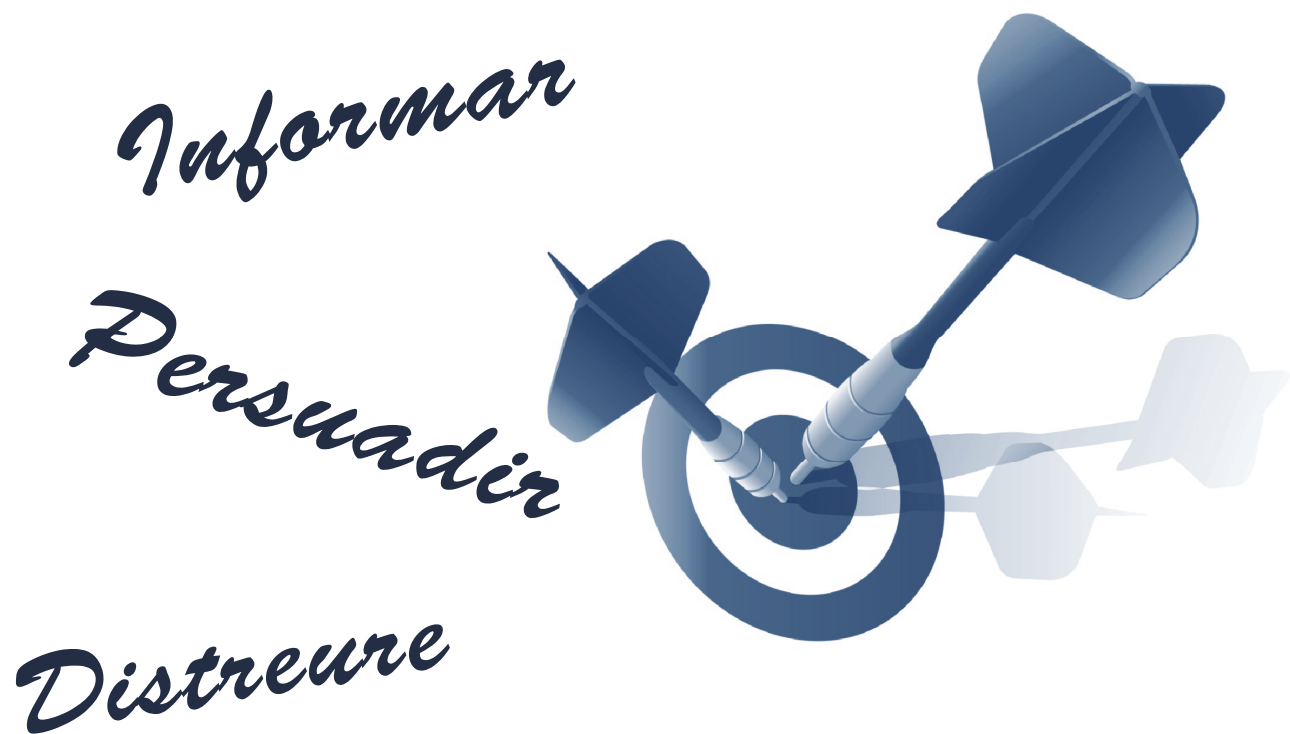
- Mitjans que s'utilitzaran

Què, què, què.....

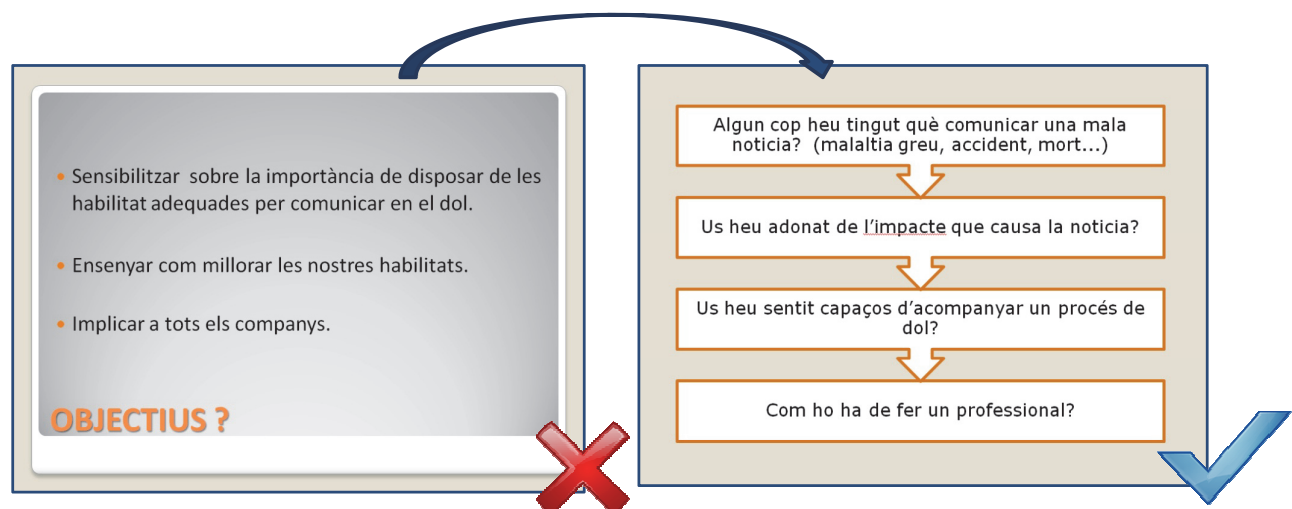
Tema

Hem de definir clarament quin és l'objectiu o finalitat de la presentació (Robles, 2003)

Què, què, què.....

En l'objectiu hem de deixar clara quina és la nostra intenció comunicativa

Objectiu

Què, què, què.....

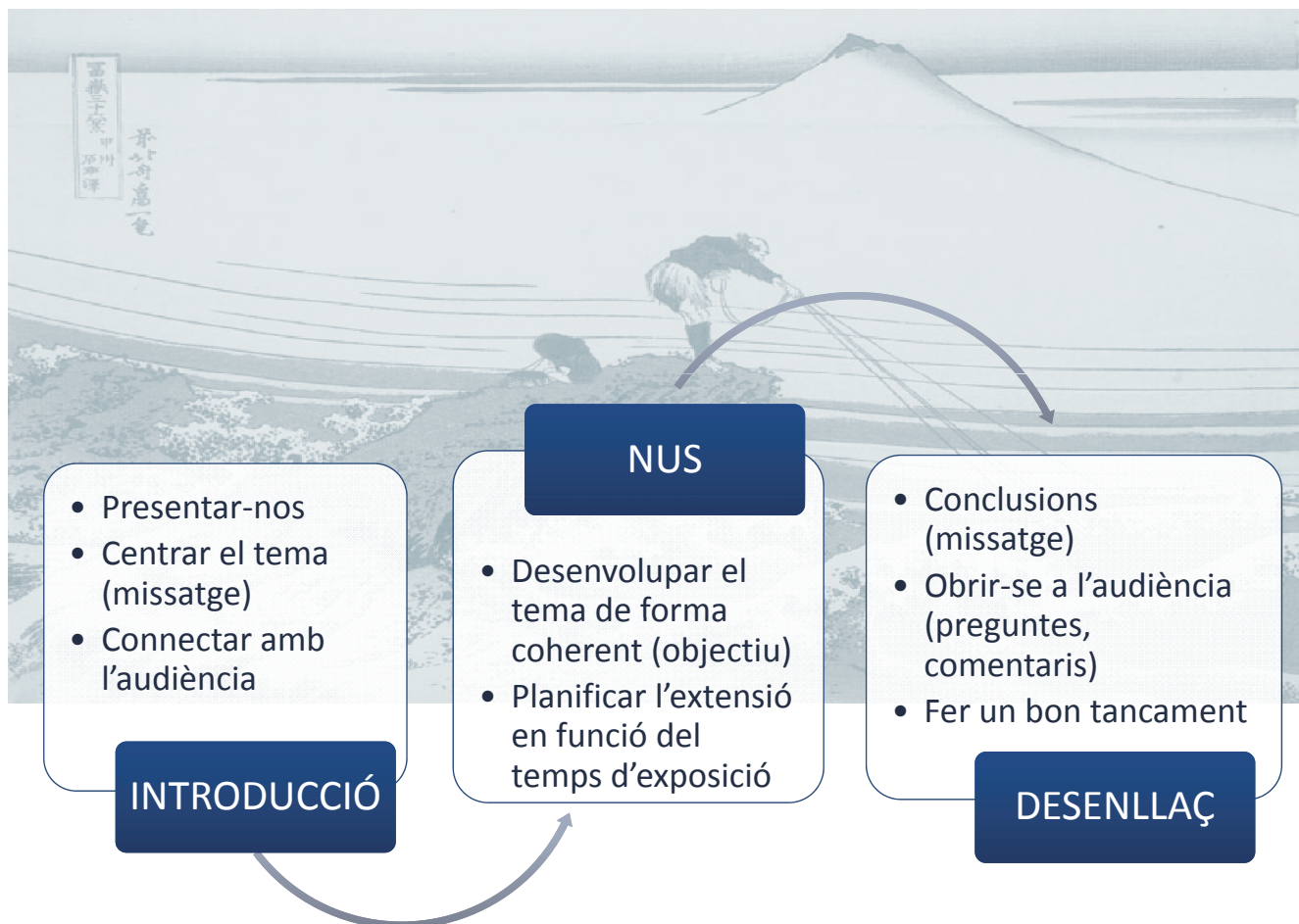
MISSATGE

- És l'eix central de tot el discurs, el resum de la teva presentació en una línia, allò que t'agradaria que recordes l'audiència el dia següent. Vist des d'un punt de vista persuasiu, pot ser l'ham per enganxar a l'audiència

Què, què, què.....

HISTÒRIA - ESTRUCTURA

- Aquesta consisteix en organitzar el contingut de tal manera que l'audiència el pugui entendre i, també, recordar més fàcilment el missatge central (Robles, 2003)

Exemple INTRODUCCIÓ

ABANS DE COMENÇAR...

HIPÒTESI

- ❖ L'alteració del pensament provoca els dèficits del llenguatge en l'esquizofrènia

Exemple ORGANITZACIÓ NUS

¿CÓMO SUPERAR UN PROCESO DE SELECCIÓN?

LOS PEQUEÑOS DETALLES MARCAN LA DIFERENCIA

Exemple ORGANITZACIÓ NUS

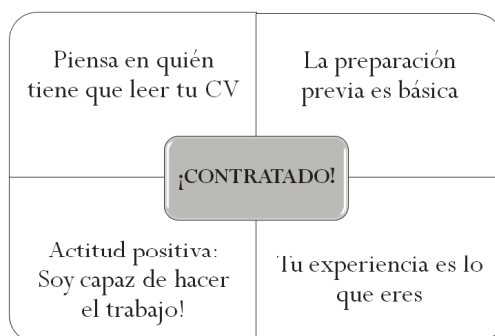

DE QUÈ PARLAREM?

- ❖ L'evolució del concepte d'esquizofrènia
- ❖ La relació dels símptomes de l'esquizofrènia amb el llenguatge
- ❖ La parla desordenada dels esquizofrènics
- ❖ Les bases cerebrals de l'esquizofrènia
- ❖ Exemples de parla esquizofrènica: transcripcions

Exemple DESENLLAÇ

SI HE DE ESCOGER SOLO 4 IDEAS...

ANALITZAR

Qui, qui, qui.....

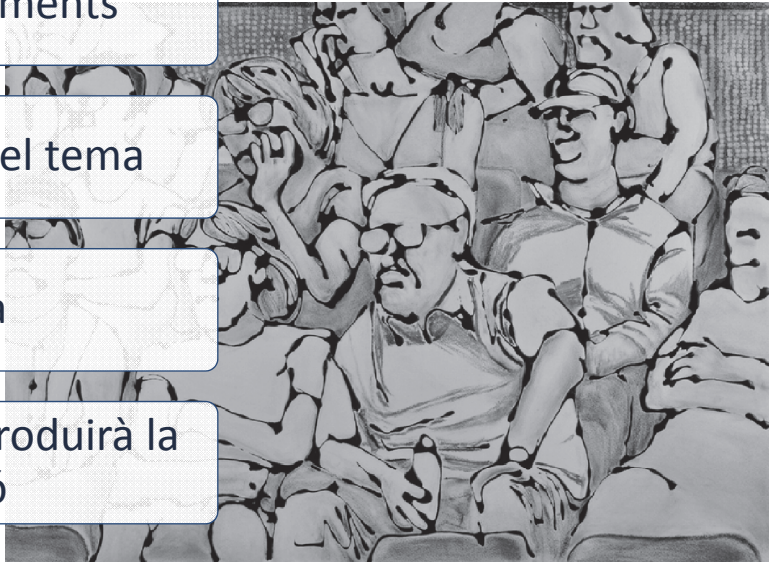
Interessos i necessitats

Nivell de coneixements

Actitud respecte del tema

Demografia

Context en que es produirà la presentació

Exemple

Público 1

Público 2

Público 3

Les persones recorden millor les histories que els elements aïllats.

IDEA

Com, com, com.....

Analitza les característiques de l'audiència i el context

Decideix i escriu: tema, objectiu, missatge

Investiga i selecciona la informació a transmetre

Organitza el contingut: *storyboard*

Pensa el disseny de la presentació: programa que utilitzaràs; imatges, gràfics, pel·lícules, activitats, etc.; paleta de colors, lletra...

2

REALITZAR

2.1 Contingut

- estil de presentació
- redacció a partir del *storyboard*
- material suplementari

2.2 Disseny gràfic

- disseny propi, paleta de colors, tipus de lletra, imatges i fons...

2.3 Preparació personal

- vestit, gestos, veu, estil...
- **assajar, assajar i assajar!!!**

AUDIÈNCIA
CONTEXT

MENYS ÉS MÉS

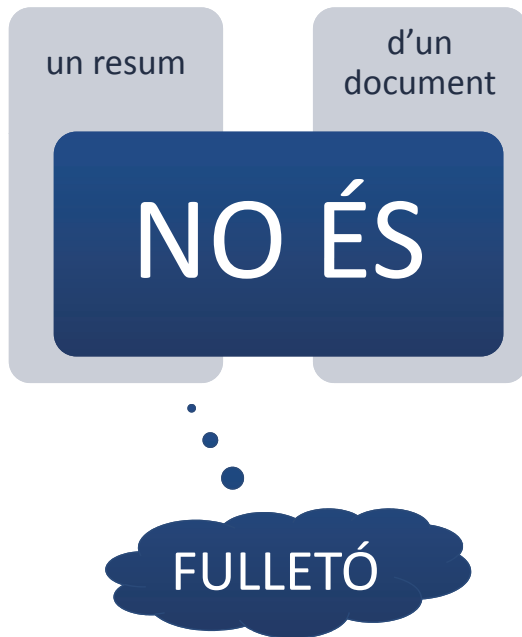
ESTILEN
FUNCIÓ

Objectiu i
temps

Context i
audiència

Quantitat
d'informació
en la
presentació

UNA PRESENTACIÓ

UNA IDEA A CADA DIAPOSITIVA

LLENGUATGE CLAR I CONCÍS

I, si us plau, REVISEU L'ORTOGRAFIA

DISSENY GRÀFIC

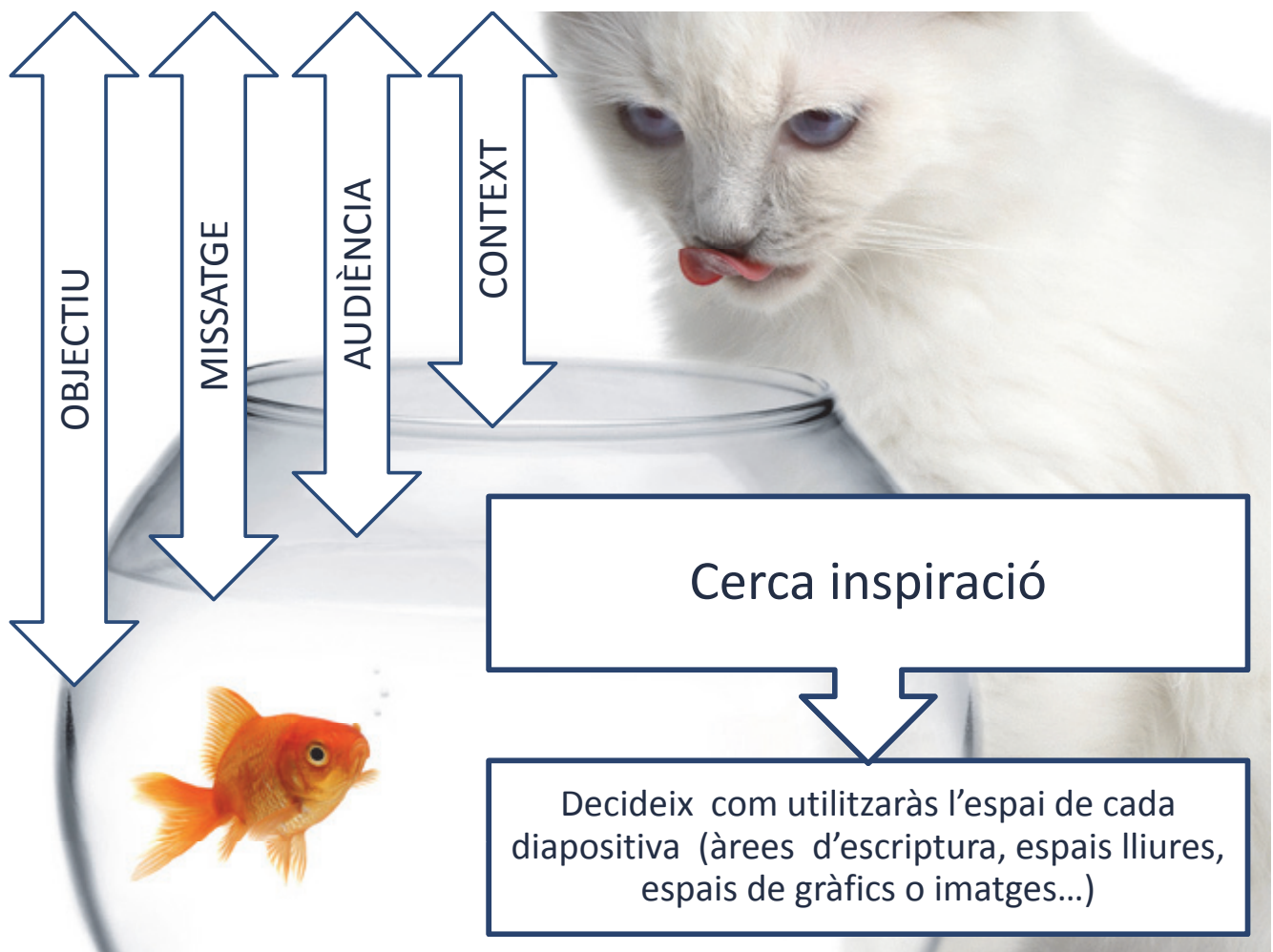
TRANSMET EL TEU MISSATGE

<http://www.mediadiseny.com/images/disseny/disseny-grafic.jpg>

Objectiu

- les diapositives recolzen de manera visual les paraules del ponent

Escull la paleta de color

EVITA

PALETAS DE COLOR HORRIBLES

Una mala elección
de la **paleta** puede
conducir a ...

- Distracción
- Confusión
- Dolor de Cabeza
- Nausea
- Vomitos
- Incontinencia urinaria ...

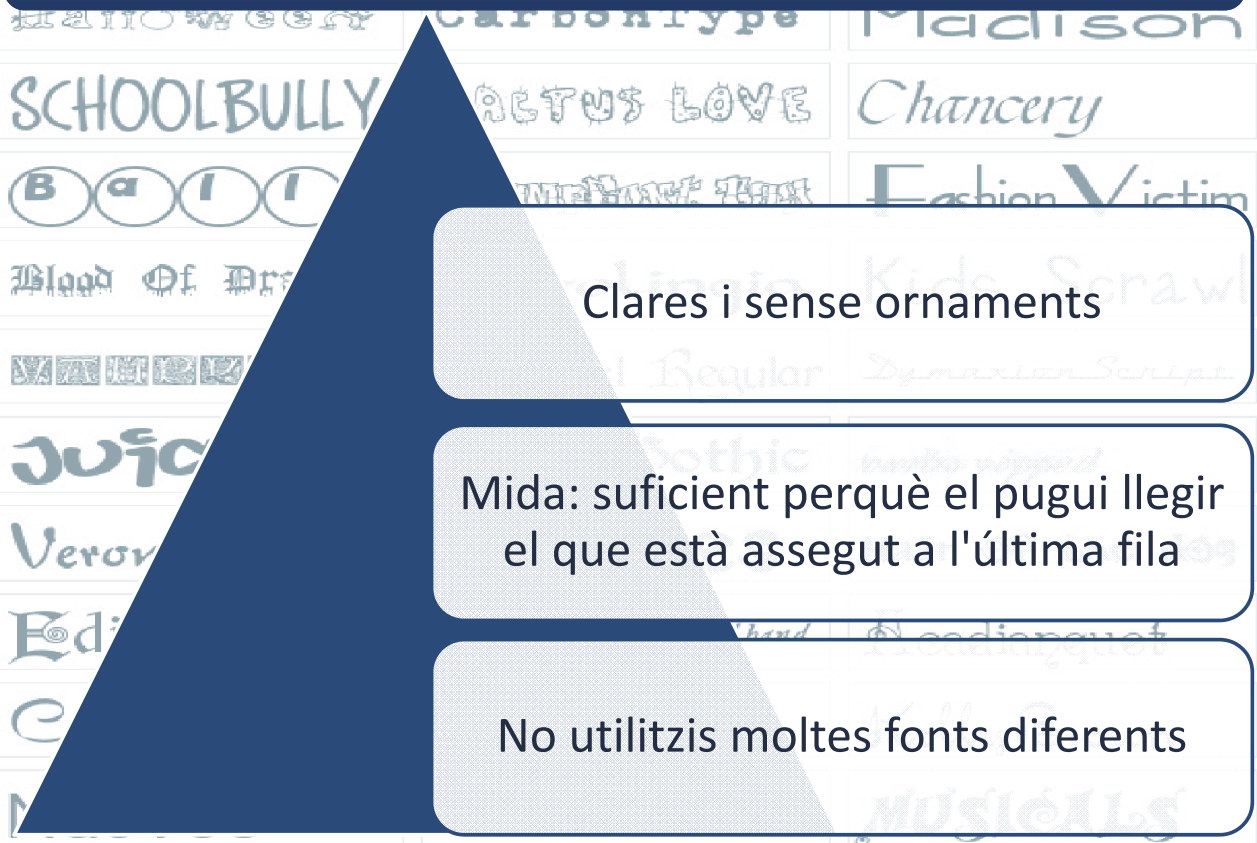
2008. Don McMillan. Life After Death By PowerPoint. All rights reserved

Exemple

(Extret de Fuente i Vega, 2011)

ESCULL UNA COMBINACIÓ DE FONTS

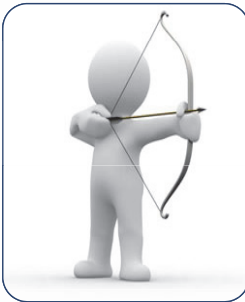

Clares i sense ornaments

Mida: suficient perquè el pugui llegir el que està assegut a l'última fila

No utilitzis moltes fonts diferents

UTILITZAR IMATGES o VÍDEOS?

Objectius:

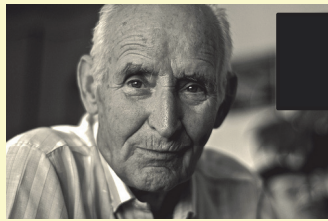
- reforçar el missatge
- fixar l'atenció cap a un punt concret
- despertar interès
- sorprendre o commoure...

Per què utilitzar imatges o vídeos (clips curts)?

- transmeten informació amb més rapidesa
- imatge + paraules = major probabilitat de record
- trenquen la monotonia

- **HIPÓTESIS 1:** Las variables edad y sexo de los participantes afectará a la percepción del anuncio.

Edad

Sexo

Exemple

http://www.youtube.com/watch?v=CMZ_-eaLn7U
(2.07-2.09)

<http://www.youtube.com/watch?v=-Cvt57q7TZ4> (1.05)

Exemple

¿Miente?

¿Cómo lo sabemos?

Exemple

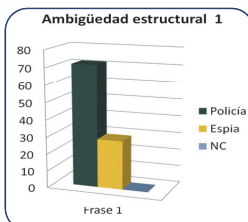
Millor així?

INSERIR DADES

Año	Galilei	Newton	Einstein	Hawking
2000	74	45	13	18
2001	82	42	14	21
2002	80	50	20	18
2003	74	46	24	21
2004	73	36	20	16
2005	72	36	24	14
2006	74	34	24	12
2007	70	35	40	18
2008	70	32	35	17
2009	66	31	41	16
2010	70	30	43	15
2011	65	33	40	14

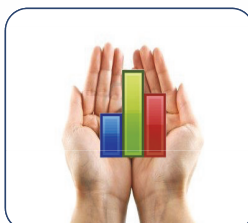
TAULA.

- Resumeix allò essencial, si la poses completa potser no s'entengui res

GRÀFIQUES:

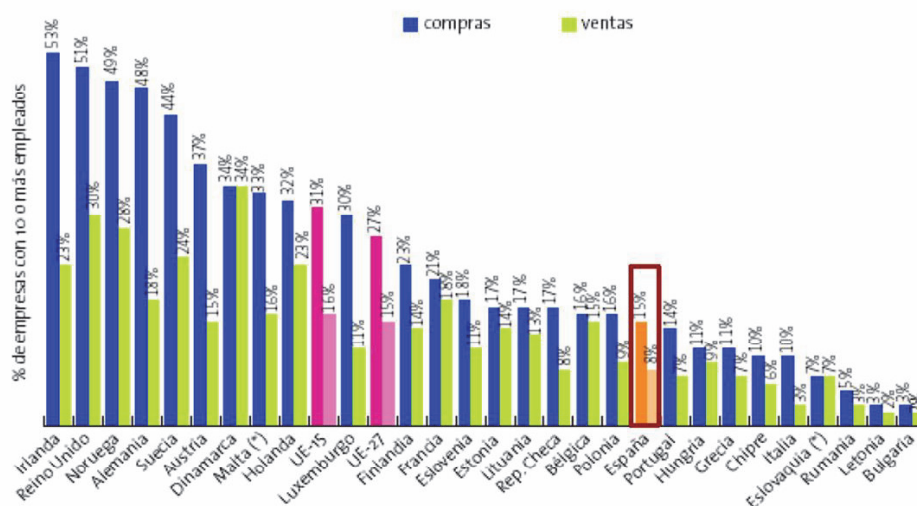
- No més d'un per diapositiva
- No dupliquis les dades
- Intenta que s'entenguin els resultats

ORIGINALITAT

- Cerca una relació fàcil de comprendre

A1 Actividad comercial en internet de empresas de más de 10 empleados

Fuente: EUROSTAT 2006.

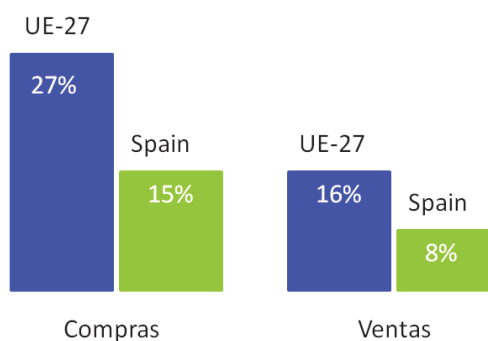
72

Exemple

(Extret de Fuente i Vega, 2011)

Actividad comercial en internet de empresas de más de 10 empleados:

Europa **duplica** a España

Exemple

(Extret de Fuente i Vega, 2011)

World of Warcraft users worldwide

©PhotoXpress

Exemple

(Extret de Fuente i Vega, 2011)

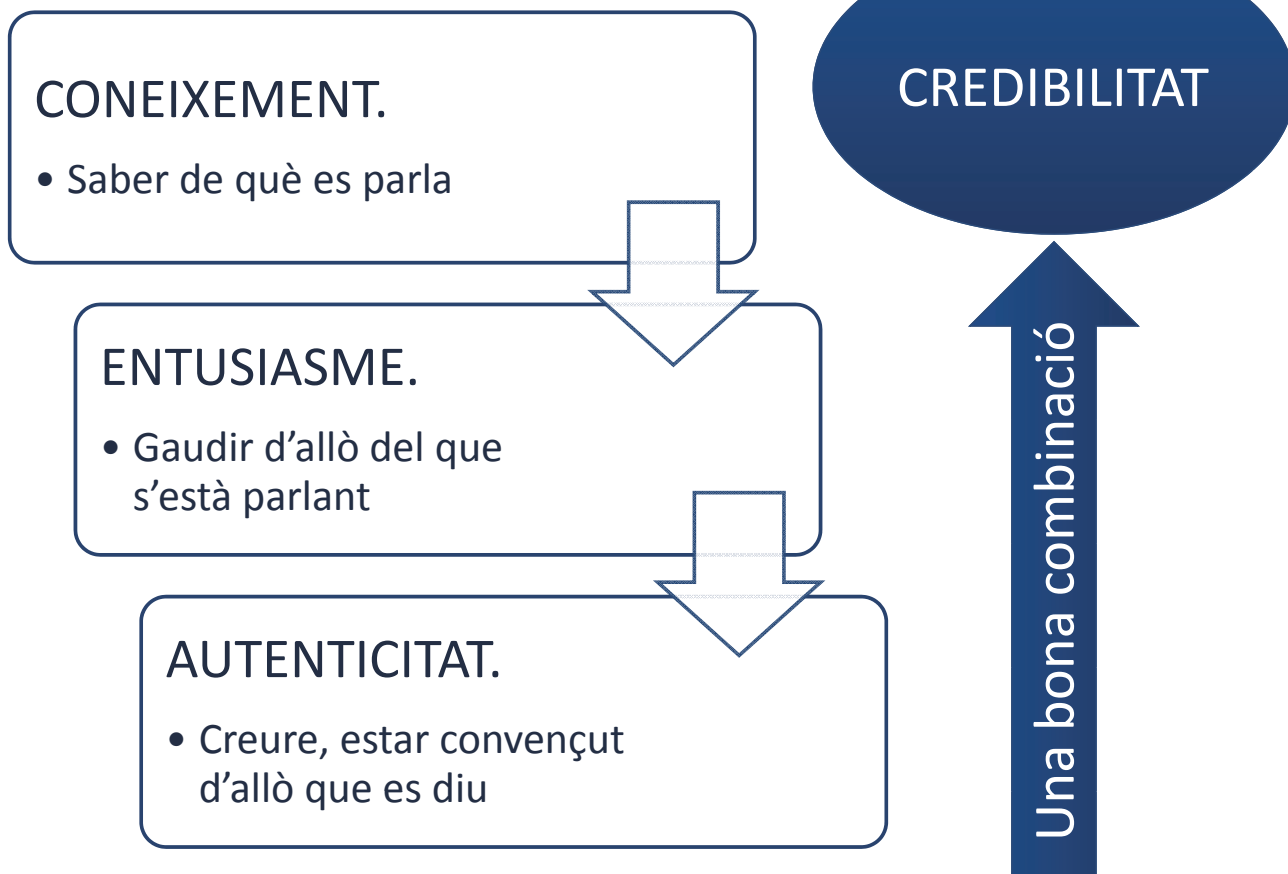
Falta preparar l'element essencial per l'èxit d'una presentació:

L'ORADOR

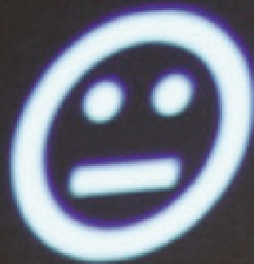
Aquest ets TU

Glupsssssss!!!

Mira de trobar i mantenir un estil propi però procura...

poner cara

Vegeu document
TALLER 3

No hi ha receptes i cadascú ha de trobar el seu estil propi

Controla els teus nervis!

Algunes coses que podem fer:

- Preparar bé la presentació
- Fer una última prova en el lloc de la presentació
- Preparar-se mentalment: Tècniques de relaxació i ideació positiva abans de la presentació
- Cercar un còmplice entre el públic (amic) i mirar a l'inici de la presentació...

Assajar, assajar ... fins que ens sentim segurs

3.1 Per què

- Permet millorar properes presentacions
- Permet prendre consciència dels nostres punts forts i les nostres febleses

3.2 Com

- A través d'instruments formals i informals
- A través de l'anàlisi de la gravació de la presentació o bé de la pròpia presentació
- Autoavaluació, avaluació d'experts, avaluació de l'audiència (a classe avaluació entre parells)

3.3 Què

- Objectius, contingut, estructura, *rapport* inicial i final, recolzament visual, actuació (CV i CNV, control del temps, etc.)

Preparar i fer una presentació és un procés complex

**Fer una bona presentació requereix
temps de planificació i preparació**